

HVA MÅ GJØRES

nr 3 - 76

Kr 5.-

Avisa til Norges Kommunistiske Studentforbund

3. Årg.

LES OM:
Linjegodsstreiken
"Studentaristokratiet"
Palestina
En mann i Hong Kong
Haisommer m. m.

LEDER:

HVA MÅ GJØRES

AVISA TIL NORGES KOMMUNISTISKE STUDENTFORBUND

Ansvarleg: Bernt Holtmark

Avisa kjem ut med 6 nummer i året
Abonnementpris: 30 kroner

ADRESSE:
Hva må gjøres, Boks 2072,
Grünerløkka, Oslo 5.
POSTGIRO: 2 23 26 43

ET RØDT TILBUD !

Hver sommer får alle progressive et godt tilbud, - de kommunistiske sommerleirene. For hvert år blir det også flere som benytter seg av tilbudet. De som først har vært på sommerleir en gang, kommer alltid tilbake. Resten av året kan de tenke tilbake på de viktige politiske diskusjonene som ble gjennomført, og det gode miljøet blant progressive kamerater fra Lindesnes til Nordkapp.

De som hadde gått og gruet seg for en del ting fordi de aldri hadde vært på leir før, glemte fort sine bekymringer. På sommerleirene legger vi stor vekt på å fungere sammen. Alle blir plassert i små grupper hvor en fort blir kjent med hverandre, og ulike former for aktivitet sveiser oss sammen.

Sommerleirprogrammet faller ikke ned fra himlen, men skal gjenspeile de krava klassekampen stiller til en revolusjonær sommerleir. Derfor er det alltid viktige saker som tas opp på sommerleirene, og du kan være sikker på at du har mye igjen for den uka i det politiske arbeidet resten av året.

PROGRAMMET I ÅR.

På leirene i år vil det bli tre hovedemner, dvs. emner som både tas opp i innledning og gruppediskusjon.

Dette og andre spørsmål i tilknytning til krigsfaren tas opp på leirene.

Det første emnet er faren for en ny verdenskrig. Vi marxist-leninister hevder at faren for en ny krig er stor. Vi kan ikke nøye oss med å si det, men må også ta konsekvensene. Konkret betyr det å forberede seg på at en av supermaktene, sannsynligvis sosialimperialismen, står i landet.

I en slik situasjon vil alle revolusjonære stå overfor en viktig oppgave. Vi vil ikke være kanonføde for den ene eller andre supermakta. Vår oppgave er å sørge for at den 3. verdenskrigen blir den siste ved å vende den til en sosialistisk revolusjon.

INTERESSEKAMPEN.

På leirene skal vi også ta opp den kampen studenter og skoleelever fører for sine interesser. Spesielt vil vi legge vekt på kampen for å bedre de utdanningssøkendes økonomiske situasjon. Vi kan ikke lenger bøye nakken og ta på oss de byrdene staten legger på oss i form av stadig mindre stipendandel og stadig høyere lånerente.

På sommerleirene samles tusenvis av ungdom fra hele landet. Gjennom felles diskusjoner på leirene og fel-

les kamp etterpå kan vi virkelig oppnå å vise staten at nå er det nok!

AKP (ml)s PROGRAMDISKUSJON.

I løpet av året skal AKP(ml) avholde sitt andre landsmøte, og i forbindelse med det er det startet en viktig diskusjon om programmet for partiet. De som har fulgt med i "Klassekampen" og "Røde Fane" vet at det er spørsmål av avgjørende betydning i kampen for sosialismen som tas opp. For å nevne noen: Klasseanalysen, hovedmotsigelsen i Norge og verden som helhet, hvilken type revolusjon vi må gjennomføre i Norge og vårt prinsipielle syn på den moderne revisjonismen.

På sommerleirene til NKS vil partiet stille innledere til denne diskusjonen som betyr mye for den videre utviklinga av den revolusjonære bevegelsen i Norge.

DET SKJER MER!

Men det skjer mye mer enn diskusjoner på hovedtemaene. Veggavisdebatt, seminarer, idrett, kultur, og ikke minst en stor avslutningsfest setter sjølsagt sitt preg på leiren.

Vi vil oppfordre alle progressive som støtter oss eller som vil vite mer om oss og de sakene som tas opp på leirene: Sommerleirene er et godt tilbud, - bruk det!

LANDSMØTER (forts. fra s.27)

Et stort flertall gikk inn for at Norsk Front skal forbys. Videre slo landsmøtet fast at sjølbestemt abort er et av dagens viktigste kvinnekrav. Den nye abortloven retter ikke opp noen av skjevhetene som har vært, men åpner tvert imot for at motstandere av abort blant helsepersonell, lettere kan sabotere de abortsøkendes rettigheter.

Gjennom landsmøtet ga sosialskolestudentene uttrykk for sin solidaritet med det spanske folket i deres kamp mot fascismen, og ga sin støtte til den kampen Island fører for utvida fiskerigrense.

De linjene som blei spredd i SV-skrivet "Hvor går FR" før landsmøtet, vant ikke fram. Skrivet prøver å spre mistillit til den gamle ledelsen i FR, den legger opp til å begrense FRs arbeid til stort sett å gjelde bare skolepolitiske saker, og ikke minst, det som også blei fremma på landsmøtet, av blant annet den nye formannen, et opplegg for å begrense aktiviteten i organisasjonen, blant annet ved å foreslå 50% oppmøte for at allmøtene skal være beslutningsdyktige, og samtidig gjøre det umulig å ta opp uanmeldte saker og fatte vedtak. Videre at ledelsen ikke kan gjøre noe før grunnplanet har behandlet saken.

Dersom disse forslaga hadde blitt vedtatt, ville det ha betydd ei kraftig svekking av kampkrafta til studentene og i sin ytterste konsekvens vært ei linje for å passivisere og nedlegge FR som redskap for sosialskolestudentenes kamp mot statens og DNA-regjeringas utdanningspolitikk. Det er viktig at kampen mot slike ultra-demokratiske forslag fortsetter på lokalplanet i FR.

SLUTT OPP OM POLITIKKEN FRA LANDSMØTET!

NKS'er på landsmøtet

• klipp og kommentar aftenposten?

"I denne sammenheng må vi spørre oss: bidro den AKP-ledete aksjonen ved terminalen i Østensjøveien til å føre Linjegodsarbeidernes kamp framover? Ikke på noen måte! Gjennom å mobilisere studenter til streikevakter bidro de bare effektivt til å isolere de streikende fra resten av arbeiderklassen, til å avlede fullstendig folks oppmerksomhet fra hva saken virkelig gjelder og til å skape forbitrelse og harme på andre arbeidsplasser."

Dersom du tror dette er et Aftenpostensitat, tar du feil. Det er henta fra KUL's organ "Gnisten".

KUL er ei lita sekt ved Filosofisk institutt på Blindern. Samtidig som de sprer om seg med "marxistiske" analyser kan de altså åpent sabotere arbeidsfolks kamp slik som ovenfor.

De streikende linjegodsarbeiderne ba sjøl om støtte i aksjonen sin mot streikebryteriet. Det er dette KUL nå angriper. Samtidig som de streikende takker for innsatsen i den voldsomste kampen for å forsvare streikeretten etter krigen, sitter KUL på Blindern og toer sine hender. Og

faktum er at de er fullstendig forvirra. 2-3 stykker av dem kom seg opp på Østensjø til støttedemonstrasjonen, mens en del andre begynte å planlegge en demonstrasjon for de 40 som blei fengsla 3-4 timer før noen var blitt fengsla. - KUL juger når de sier at studentene skulle være streikevakter. Dette var bare et påskudd for å ta avstand fra aksjonen og for å tilrive seg initiativet sjøl. Den slags sektarisme tjener bare reaksjonen! - På solidaritetsmøtet på Blindern torsdag 29/4 uttalte en av de streikende linjegodsarbeiderne at en ikke kan ta grupper som angriper støttedemonstrasjonen på denne måten alvorlig. Vi er enig. Også Aftenposten har forstått innholdet i KUL-linja i denne saka, og erklærer "marxologene" i 9. etasje i HF-bygget sin kjærlighet.

Mange progressive på Blindern fikk en god anledning til å gjennomskue hulheten i denne anemiske "venstre"-gruppas politikk. Aksjonen på Østensjø har møtt stor sympati og fått brei støtte både blant arbeidsfolk og progressive studenter.

litt om tvil og tro

Opportunisten Tor Ole Flaaten's tro på arbeiderklassens solidaritet og kampkraft kommer til uttrykk i et innlegg i Kontrast nr. 1/76 om SV's rolle i Hammerverksaka: "De vesentlige industriland er i dag inne i en økonomisk krise med lavkonjunktur og stagnasjon. Denne kri-

sen brer seg også med rask fart til Norge. Under slike forhold begrenses mulighetene for kampformer som streik kraftig. Det sier seg sjøl at det å gå til arbeidsnedleggelse og forlate fabrikken når det står ti mann utenfor porten, parat til å overta jobben for mindre betaling, ikke virker særlig fornuftig. For kapitalen vil en slik streik dessuten i mange tilfeller være en kjærkommen mulighet til å slippe lønnsutbetalinger et stykke tid. Å bygge opp et permanent streikestøttekontor under slike forhold, vil bli sett på med stor undring blant arbeiderne, som er mest opptatt av hvordan de skal beholde arbeidsplassene - ikke å forlate dem."

Kopi er sendt onkel Tor på Youngstorget, som opprømt kommenterer at slik skal samarbeidet over klassegrensene fremmes.

Jøtul- og linjegodsarbeidernes kommentarer har vi ikke fått, men vi har grunn til å anta at de vil gå i en helt annen retning.

før og nå

For 50 år siden
MANDAG 27. MAI 1924
En del streikebrytere hadde i går arrangert fest med damer på Fjeldseter i Trondheim. Noen streikende arbeidere kom til. Streikebryterne barrikererte seg, men døren ble slått inn. En streikebryter trakk sin revolver og skjøt flere skudd, men Yammet heldigvis ingen. En etter en ble så streikebryterne halt ut og gift juling.

POLITI OG STREIK
Vi synes Norsk Transportarbeiderforbund bør ha honnør for sin klare holdning i Linjegodskonflikten. Forbundet er ikke innstilt på å lefle med sine egne medlemmer når de begår klare ulovligheter. Det er nettopp derfor fagbevegelsen i Norge er så respektert. Ja, vi hadde nær sagt avholdt i vide kretser.

FREMTIDEN(A) er ikke smålig. I spalta "for femti år siden" gjengir den hva avisa da skreiv om hvordan streikebrytere skal behandles av arbeiderklassen. Den går ut fra at vanlige lesere ikke vil skjønne at avisa nå sjøl går i spissen for streikebryterlinja.

De to klippa taler sitt tydelige språk om et parti som er totalt degenerert. Allerede i 1924 var partiet sosialdemokratisk, men det var ennå mange progressive i rekkene. I dag er DNA streikebryternes beste venn. Partiet har bare godord til overs for rå politivold mot arbeiderne.

*

rød front

vant for første gang på 4 semestre valget i Studentersamfunnet i Trondheim. SVs kandidatstyre ble slått ut i første valgomgang sammen med Grønt Gras, etter å ha fått ca. 50 stemmer mindre enn Rød Front. I annen valgomgang støtta de fleste SV-erne Rød Front, mens Grønt Gras-stemmene fordelte seg likt mellom de reaksjonære og Rød Front. Resultatet i annen valgomgang ble at Rød Front fikk 809 stemmer, mens den reaksjonære kandidaten fikk 702 stemmer. Den nye formannen heter Torgeir Larsen.

I og med denne seieren er det igjen Rød Front-styrer i ledelsen for studentersamfunna i alle de fire universitetsbyene.

Glenn Ostling, Linjegods-arbeider:

"Når folk er villige til å stille seg foran sparkende politihester, spør du ikke om de har fagforeningsbok eller studiekort!"

Kort etter 1. mai hadde «Hva ma gjøres» en prat med Glenn Ostling, formann i Linjegodsarbeidernes streikekomite. Her kan du lese hva han sa om bakgrunnen for streiken, hvordan de har reagert på politiovergrapa og andre spørsmål.

MÅ LEVE PÅ SULTELØNN.

- Kan du først fortelle litt om de lønnsforholda som gjorde at streiken brøt ut?

- Godsekspeditørene har i mange år vært ei ekstrem lavtlønnsgruppe. I 1975 var gjennomsnittlig brutto års-lønn på Alnabru 40.000,-. Mulig-hetene for å tjene ekstra på overtid

eksisterer ikke, og på ei slik lønn er det ikke mulig å forsørge en familie.

Arbeidet vi utfører er hardt. Det blir mange tunge løft, og vi er personlig ansvarlige for godset som ekspe-deres. Blir noe borte blir vi kryss-forhørt av politiet. Alt arbeidet foregår utendørs, og det sier seg

sjøl at det blir kaldt om vinteren. Vi krevde at bedriften skulle betale varmt arbeidstøy, som f.eks. boble-dresser, men det nekta de og viste til at de ikke hadde plikt til det ifølge tariffavtalen.

KLUBBEN STILTE HARDE KRAV.

Allerede før tariffforhandlingene starta krevde klubben vår 30 % tillegg. Dette ble avvist av repre-sentantskapet i forbundet, og etter tilpasningsforhandlinger med Linje-gods sto vi tilbake med et tilbud på kr. 1,74 pr. time. Sjøl om dette er bedre enn det en del andre får, er det ikke på langt nær nok til å få oss ut av den lavtlønssituasjonen vi står i. Begge representantene fra Alnabru i forhandlingsutvalget stemte da også mot dette forslaget, og gikk imot kombi-oppgjøret som helhet.

Etter dette reiste klubben krav om et fast bonustillegg på 800 kr. i måneden. Sammen med de 1,74 pr. time ville dette gi lønnsøkning på 30 %. Ledelsen for Linjegods avviste dette kravet fullstendig, og streiken var et faktum.

SANNHETEN OM PROTOKOLLEN.

-Men ledelsen i Linjegods hevder at det var oppnådd enighet om et forslag som også dere støttet, og at streiken derfor kom helt overraskende.

-Dette er løgn, sjøl om borger-pressa har gjentatt den gang på gang for å gjøre den til sannhet. Bedriften avviste fullstendig kravet om kr. 800 pr. måned, og ville ikke engang diskutere det. De brukte ulike argu-

menter som at tariffoppgjøret ennå ikke var avslutta og at NAF ikke ville godta det. Vi sa at siden ledel-sen sjøl hadde meldt seg inn i NAF var det deres problem og ikke vårt. De refererte også til en undersøkelse som noen psykologer hadde foretatt, og som "viste" at utover ei viss minimumslønn, var mer lønn av liten betydning for trivselen på arbeids-plassen!

I protokollen sa vårt forhandlings-utvalg seg villig til å legge fram et forslag om et seinere arbeidsmøte for klubben, uten å anbefale det og uten at vi på noen måte ga opp kravet på kr. 800 pr. måned. På klubbmøtet ble bedriftens forslag om nytt arbeidsmøte avvist, kravet om 800 i måneden opprettholdt, og med 76 mot 1 stemme vedtok vi streik.

ORGANISERT STREIKEBRYTERI.

-Dere har kalt det arbeidet som nå utføres på Linjegods-terminalen på Alnabru for "organisert streikebryteri". Hvordan vil du begrunne det?

-Terminalen på Alnabru har vært nedlagt fra 1.1.76. Nå ble den åpna igjen, og det godset vi skulle ekspedere ble frakta dit. Til å utføre vårt arbeid ble det satt inn kontorfunksjonærer. Dette er streikebryteri av klassisk type og et råttent forsøk på å undergrave den kampen vi har reist. Streikebryteri har alltid vært hata i arbeiderklassen og blitt møtt med hard motstand. Sjøl hadde vi ikke noe valg. Linjegods skal ikke lykkes i å knekke kampen vår med streikebrytere og tvinge oss til å arbeide videre på sultelønn. Vi hadde ingen annen mulighet enn å blokkere streikebryterterminalen.

Det er forresten løgn når ledelsen i Linjegods sier at de ikke lider tap så lenge lossinga på Østensjø går normalt. Denne terminalen er langt mindre enn den på Alnabru, og kan ikke ekspedere på langt nær så mye. Blant annet mangler den jernbanspor.

POLITIOVERGREPA.

På Østensjø ble streikevaktene brutalt fjerna av politiet, og mange av dere ble arrestert. Hvordan vurderer du dette?

-Grov politivold mot streikende arbeidere smaker sterkt av fascisme, og det er ikke noe nytt i Norge. I 1931 satte den ikke ukjente Quisling inn væpnede tropper mot arbeidere

på Menstad. Idag har vi 1976, og justisministeren heter Inger Louise Valle. Sjøl tviler jeg på at en så viktig avgjørelse ble fatta uten at hun var konsultert. "Skulle tro vi lever i en politistat", sa en av de eldre arbeiderne her oppe da politiet tok oppstilling. Han har vært medlem av DNA i alle år, men nå har han fått nok.

Det er av stor betydning at alle arbeidsfolk protesterer skarpt mot slike overgrep, ellers vil slike overgrep fra politiet sikkert gjenta seg oftere.

NEI FRA SAMORG.

Kort før 1. mai tok vi kontakt med samorg. i Oslo og spurte om vi kunne få en kort appell på Youngstorget og bære parolene våre i toget. Vi fikk blankt avslag. Etter det vedtok vi enstemmig på streikemøte å slutte oss til Faglig 1. mai front der vi bar parolen "Menstad 1931 - Linjegods 1976". For mange av oss var det første gangen vi demonstrerte på 1. mai.

"UTENFORSTÅENDE".

Dagen etter blokkerte dere igjen terminalen, og oppfordra folk som støtta dere til å møte opp og vise sin solidaritet. Mange gjorde det, og borgerpressa har skreket at "utenforstående", spesielt studenter, blanda seg inn i streiken.

-For det første vil jeg si at det bare var Linjegods-arbeiderne sjøl som var streikevakter, dvs. blokkerte porten. For det andre var det ikke bare studenter som viste sin støtte. Det var også arbeidere fra brygga, folk som skulle gå på kveldsskift på Jøtul og andre arbeidere.

Men la meg slå fast: Vi mener det er bra at det kom mange studenter. Vi hadde oppfordra alle som støtta oss til å komme og demonstrere, og i en slik situasjon er ingen av de som kommer "utenforstående". Da politiet kom med massive styrker oppfordra vi demonstrantene til å gå imellom for å beskytte streikevaktene. Når folk er villige til å stille seg foran sparkende politihester spør du ikke om de har fagforeningsbok eller studiekort, da er du glad for den solidariteten som vises i praksis. Hvis noen var utenforstående i den situasjonen måtte det være politiet.

EN ISOLERT STREIK?

-Borgerpressa og toppene i DNA og LO har lagt stor vekt på å framstille dette som en isolert streik uten støtte i arbeiderklassen. Er det riktig?

-Nei, det er det ikke. Hvis noen er isolert, så er det tvert imot pampene på Youngstorget, som er desperat redde for at denne streiken skal velte hele det elendige tariff-

Politiet stilte massive tropper for å rydde bort streikende arbeidere som forsvarte arbeidsplassene sine. Nesten 100 mann, 10 biler, 4 hester og hunder ble satt inn. Her ankommer en politikontigent. Siden ble det langt fler.

oppgjøret de har stelt istand. Aspen-gren sa i sin 1. mai-tale at streiken vår er en skamplott for fagbevegelsen. Jeg vil si at det er han som er en skamplott for fagbevegelsen.

Kamplinja er i framgang i fagbevegelsen, og folk har lært mye av streikene den siste tida. Nå er det tatt initiativ til et støtteoppbrot for streiken, og allerede etter få dager har 142 faglige tillitsmenn over hele landet skrevet under på det. I tillegg har vi fått støtte fra en rekke fagforeninger, politiske lag, Kvinnefrontgrupper, osv.

Motstanderne våre hevder også at alle andre Linjegods-arbeidere er imot oss. Dette vet vi er galt. De uttalelsene som er kommet fra enkelte tillitsmenn innafor Linjegods har en spesiell bakgrunn. Regionsjefene i Linjegods har reist rundt til avdelingene og innkalt tillitsmennene til møte. På disse møtene har de ensidig lagt fram bedriftens syn og spredd usannheter om oss, og med dette som grunnlag har de presset fram uttalelser. Til nå har vi hatt små muligheter til å motvirke dette.

ET SPESIELT PROBLEM.

Dette fører oss over til et spesielt problem som blokaden av Østensjø-terminalen førte med seg, nemlig at vi fikk mindre krefter til å spre kjennskap til den streiken vi fører, og til å drive økonomisk støttearbeid. Dette har gitt fienden en del fordeler slik at de har fått spre sine løgner om oss i fred.

Nå har vi vedtatt å oppheve blokaden av Østensjø-terminalen midlertidig for å prioritere spredninga av propaganda og det å samle støtte til den kampen vi fører. Bakgrunnen for dette er altså ikke som Dagbladet skrev, at vi er "lei av å få juling", men uttrykk for en bevisst prioritering fra vår side. Når vi mener det er riktig, er vi fullt villige til å blokkere porten igjen, og politiovergrepa har heller skjerpa kampviljen blant oss.

VIKTIGST I STØTTEARBEIDET.

Hva blir de viktigste sakene for oss som skal drive støttearbeid i tida framover?

-To oppgaver må løses hånd i hånd. For det første må det spres opplysning om den kampen vi fører, om lønsforholda, streikebryteriet og politiovergrepa. Borgerpressa har allerede spredd mye løgs og forvirring. Jeg skal fortelle en historie som illustrerer viktigheten av dette.

En av våre arbeidskamerater samla inn penger i Folketeaterpassasjen, da en eldre arbeider kom forbi, han hadde bare lest det borgerpressa sa om streiken, kalte oss "kriminelle" og nekta å gi noe som helst. Men Linjegods-arbeideren ga seg ikke uten sverdslag. Han pekte tilbake til streiker i gamle dager, som også

NJEGODS

hadde blitt møtt med politi, og som borgerpressa også hadde svertet. Han fortalte om de forholda vi jobba under, og andre ting om streiken. Etter 5 minutter ga dette resultater og den eldre arbeideren ga 100 kr. i støtte!

Den andre viktige oppgaven blir å samle inn politisk og økonomisk støtte. Uten økonomisk støtte må vi gi oss. Studenter og skoleelever har allerede gjort en flott innsats, og jeg håper det vil fortsette. Vi er takknemlige for den innsatsen streikestøtteaktivister over hele landet har gjort, og oppfordrer dere til å trappe opp arbeidet. Sjøl er vi fast bestemt på å fortsette kampen til kravet om 800 kroner i måneden er innfridd.

Send støtte!

Økonomisk og politisk støtte til Linjegods-arbeiderne skal sendes til:

STRIKEKOMITEEN LINJEGODS,
postboks 976, Sentrum,
Oslo 1.

Postgiro 2 27 48 76
Bankgiro 6001.33.32889

POLITISKE OPPSIGELSER VED UNIVER- SITETET I OSLO

Skal tillitskvinner og -menn i fagbevegelsen kunne sparkes fra jobben fordi de bruker tid til å utføre tillitsverva sine? Ledelsen ved Universitetet i Oslo forsøker åpenbart å innføre en slik praksis. To tillitsmenn i NTL-avdelinga ved Universitetet, Susan Dyve og Kjell Petter Pettersen, henholdsvis sekretær og nestformann i foreninga, er begge oppsagt fra sine stillinger. Begge oppsigelsene er klart usaklige og politiske.

GROVE BRUDD PÅ HOVEDAVTAL- EN OG TJENESTEMANNSLOVEN.

30. januar i år fikk Susan Dyve beskjed om at hun var sagt opp fra stillingen som skriveleder ved Kjemisk Institutt. Instituttet begrunnet oppsigelsen med at det var kommet klage på arbeidet hennes, at hun ikke hadde de nødvendige administrative evner og at hun ikke overholdt arbeidstida.

Til de to første argumentene er det å si: Susan Dyve har aldri mottatt klager på arbeidet sitt. Tvert imot, hun har alltid blitt ansett som dyktig og pålitelig, og har derfor avansert fra kontorassistent til skriveleder. Når det gjelder fravær fra jobben, skyldes det ikke som instituttledelsen har hevdet at "hun steller barn i barnehagen 2 timer daglig", men at hun i samsvar med rettighetene i hovedavtalen for statsansatte har utført noe fagforeningsarbeid i arbeidstida.

Instituttledelsen har altså benyttet seg av grov løgn for å grunngi oppsigelsen, og den oppsagte har ikke fått anledning til å forsvare seg mot disse løgnene.

Oppsigelsen har blitt svært tilfeldig behandla. Susan Dyve fikk muntlig beskjed om oppsigelsen dagen etter at den var behandla på et instituttmøte. På det møtet var saken tatt opp under eventuelt, uten at den var ført opp på dagsorden på forhånd.

Susan Dyve var tidligere ansatt som kontorassistent på Britisk Institutt, og ble flyttet til Kjemisk Institutt da hun ble skriveleder. Stilt overfor den store motstanden mot oppsigelsen, prøver instituttledelsen nå å si at det ikke dreier seg om en oppsigelse. De hevder at Susan Dyve har hatt prøvetid på Kjemisk Institutt, og at instituttet ikke vil forlenge prøvetida. Men i følge Tjenestemannsloven har instituttet ikke rett til å ansette Susan

Dyve på ny prøvetid, siden hun har vært ansatt på Universitetet mer enn 3 år! Kjemisk Institutt har altså brutt både Hovedavtalen og Tjenestemannsloven.

OPPSIGELSESVERNET FOR STATS- ANSATTE UTHULES.

Den andre av de to oppsagte er Kjell Petter Pettersen, som er oppsagt fra sin stilling som preparant ved Zoologisk Museum. Begrunnelsen er at det er vedtatt en nedtrappingsplan for den avdelinga der han er ansatt. Men samtidig skal museet ansette en vikar i den jobben Pettersen utfører idag!

Den eneste klagen Pettersen har fått, er klager på fagforeningsarbeid i arbeidstida. Hans arbeidskamerater har samla gått mot oppsigelsen.

HVA INNEBÆRER OPPSIGELSENE?

5. mai arrangerte NTL-avdelinga på Blindern et åpent møte om de to oppsigelsene, der over 500 var til stede. Formannen i foreninga, Ulrik Sverdrup, understreka at oppsigelsene angår alle statsansatte. Oppsigelsene reiser viktige spørsmål ved ansettelse-

ses- og oppsigelsesforholdene for lavtlønte i staten. De er samtidig et kraftig angrep på tillitsmenns rett til å utføre tillitsverv i arbeidstida, på fagorganisertes rett til å påta seg tillitsverv og på de fagorganisertes rett til å velge tillitsmenn og -kvinner på fritt grunnlag.

EI KAMPDYKTIG FORENING.

Trass i at oppsigelsene åpenlyst er grove brudd på lover og regler, står Universitetsledelsen fast på dem. Vi må spørre hvorfor.

Situasjonen for de statsansatte har forverra seg de siste åra. Et nytt og urettferdig lønssystem er vedtatt over de statsansattes hoder. Nedskjæring av antall stillinger blant annet på Universitetet har ført til rasjonalisering og hardere arbeidspress.

NTL-foreninga på Universitetet har i denne situasjonen vist seg som ei kampdyktig fagforening. Streiken mot statens lønnskomite i fjor høst var et kraftig uttrykk for at lavtlønte på Universitetet ikke lenger bøyer nakken, men reiser kamp mot uretten.

Med oppsigelsene viser Universitetsledelsen at den er villig til å gå til drastiske skritt for å knekke kampviljen blant de ansatte.

SEND STØTTE!

Erfaringer viser at usaklige oppsigelser bare kan slås tilbake ved å mobilisere bredt i støttearbeidet. NTL-avdelinga gir full støtte til de oppsagte, og har varslet at de vil vurdere å gå til politisk demonstrasjonsstreik dersom oppsigelsene ikke er trukket tilbake innen 19. mai.

Hittil er det samlet inn 1700 underskrifter i protest mot oppsigelsene. Vi oppfordrer folk på lærestedene til å ta aktivt del i støttearbeidet! Ta saka opp på allmøter, i studentersamfunn og andre fora. Send støtteuttalelser og underskrifter til:

NTL, avd. 108/4, boks 140,
Blindern, Oslo 3.

**HVA MÅ GJØRES
besøker**

Her riv dei billege studenthyblar i Kristiansand for at finanskapitalistene skal tene meir pengar.

KRISTIANSSAND

MILJØET.

- Korleis er miljøet på skulane no?
- For 3 år sia var den politiske aktiviteten på lærarskulen liten. Men då vart det vald dugande folk i leinga for LNL, og LNL gjekk i brodden for å reise diskusjon om staten sin utdanningspolitikk. Studentane vart mobilisert til store aksjonar. Idag er miljøet på lærarskulen annleis på dei fleste områda.

- Stoda for studentane ved Agder Distriktshøgskule (ADH) er lite tilfredsstillande. Undervisninga gjeng føre seg på 5 forskjellige plassar i byen, noko som gir eit dårleg sosialt miljø ved skulen, og vansker med å skape kontakt mellom dei ymse studieretningane. Interesseorganisasjonen til DH-studentane er DHL, som me er kollektivt tilslutta. Til no har DHL fungert som eit hovud utan kropp, med liten aktivitet på grunnplanet. Dette er ei viktig oppgave for NKS på dei ymse distriktshøgskulane, å skape ein aktiv interessekamp.

LNL OG INTERESSEKAMPEN

- Har det vore framgang for LNL i interessekampen?

- Det har heile tida vore store diskusjonar om kva for ei line LNL skal følgje. Det var og tilfelle før det siste landsmøtet. NKS gjekk i spissen for eit program som prioriterte kamp mot rasjonalisering, for dei demokratiske rettane til studentane, og for å betre dei økonomiske kårane. Samstundes gjekk vi inn for einskap med andre grupper og internasjonal solidaritet mot imperialismen og fascisme. Det krevest sterk leing på alle plan i organisasjonen for å kunne reise kampen mot staten. Rasjonaliseringene viser seg også på skulane her i Kr. sand, og neste år vil studenttalet auke sterkt på lærarskulen. Det førar til at studietilhøva blir sterk forverra.

- Kva var SV si line i LNL for landsmøtet.

- SV gjekk inn for eit "alternativt" program som stilte deira abstrakte

KRISTIANSSAND

Industriby med 55 000 innbyggjarar.

Dei største arbeidsplassane er Falconbridge, Kristiansand Mekaniske Verkstad, Elkem Spikerverket, Dyno og Høye Fabrikker.

Falconbridge, som er i kanadisk eige, går no med 4 dagers veke og 70 er permitterte. Bedrifta har forgifta eit stort område med utslepp av svoveldioksyd, om mellom arbeidarene finn ein 5-6 gonger så ofte kreft i luftvegane som vanleg. Likevel vågar ikkje politikarane i byen røre Falconbridge.

Aviser:

"Fædrelandsvennen" (DNF) som vert kontrollert av reidarkapital.
"Sørlandet" (A) er et godt reidskap for ny-McCarthyismen i byen.

Skular:

Kristiansand er skulesenter for Agderregionen. Dei største skulane er distriktshøgskulen (850 elevar), Lærarskulen (550), og Sørlandets Barnehagelærarskule (250). Elles finn ein og maritime skular, musikkonservatorium og skjukepleiar skule.

agkritikk i sentrum, noko som ville lamme LNL som kamporganisasjon. At SV-leiinga og hadde andre planar med det alternative programmet syner ein løpesetel dei gav ut på skulen her: "Lærarstudentane er ei svært samansett gruppe. LNL skal særskilt jobba med dei sakene fleirtalet av medlemmene er opptekne av, og ikkje som nå, vera eit reisakap i hendene på ei lita grupp innan organisasjonen. På denne bakgrunn vil me stilla i Blokk på dette programmet".

Dette er ikkje anna enn eit opprop til studentane om å kvitte seg med "ML-åket". Støtteresolusjonane til husokkupasjonen på sogn og FRAP-ETA frå sentralstyret i LNL prøvde SV'arane å utnytta til å leie LNL-medlemmane bort frå å diskutere politikken i arbeidsprogrammet. MEN: Dette forsøket var svært mislukka. Det største medlemsmøtet i lokallaget si historie - omlag 100 menneskje - slo fast at LNL skulle halde fram etter den kursen organisasjonen fylgt til no. Det var eit sviande nederlag for SV at alle landsmøte-delegatane fra lærarskulen i Kr. sand. vart vald mellom dei som sto på kamp-lina. Etter landsmøtet har mange fleire fått augo opp for kor rett dette programvedtaket var. På eit møte om praksisordninga 18/3 vart det kjent at løyvingane til praksis skulle skjera ned til neste år, slik at praksissituasjonen vert forverra dersom dette ikkje vert slege attende. På allmøte dagen etter vart det kjent at skulen kan risikere å få inntil 90 fleire studentar neste år utan at korkje løyvingane eller romtilhøva vert bedra..

M.a.o. er den pedagogiske høgskulen i ferd med å falle ned over oss med full tyngd. NKS fremma ein resolusjon som protesterte mot denne rasjonaliseringa på allmøtet, og han vart samrøystes vedteken. Dette tydar på at studentane er viljuge til å slåst for skolen og mot rasjonaliseringa, slik dei har gjort før på Kr. sand Lærarskule.

KVA MED DISTRIKTSHØGSKULEN?

Kva er stoda på distriktshøgskulen?

- I haust har det vorte arbeid med å få istand politisk aktivitet ved hjelp av basisgrupper. I statsbudsjettet var det løyvt 1.5 mill for lite for komande budsjettår, men så og seie heile skulen sto bak kravet om tilleggs-løyvingar. På allmøte vart det og vedteke boikott av det regionale styret.

- 120 gjekk i KF-tog i Kr. sand 8. mars. Arbeidde dere aktivt føre denne dagen?

- Ja, Kvinnefront-gruppa på lærarskulen jobba aktivt med 8. mars. NKS markerte seg i diskusjonen på skulen og mobiliserte mange uavhengige til stands, demonstrasjonstog og fest. Dette har styrka KF og slege attende angrepa mot KF som eit "underbruk av AKP". KF viste denne styrken på kvinnedagen da han samla 120 i tog

som kjempa seg fram i snøfokket. Det var berre dette toget i Kr. sand, men Norsk Kvinneforbund - med NKP i brodden - hadde stand i byen og samla 30 til møte. Dei avviste invitasjonen til KF-toget. På festen om kvelden deltok Raudt kor og dramagruppa frå lærarskulen, sistnemde med eit situasjonsspel om Våler.

IKKJE BERRE SALMESONG

- Så det er ikkje lenger berre salme og Fader-vår som pregar skulen?

- Nei. Kulturen er ei svært bra - og viktig - side ved den politiske aktiviteten. Spiren var ei kulturgruppe innafør LNL. Denne gruppa laga og framførte songar, talekor og situasjonsspel. Det var med på å styrke og konkretisere argumentasjonen i interessekampen. Eit døme på det er frå bolkkottdiskusjonen, kor gruppa framførte denne songen på allmøtet (sjå innramminga). I år har vi danna Raudt Kor. Dette koret har brote den gamle og sveneg tradisjonen: morgonsong er salmesong.

Morgonsongen gjeng føre seg to ganger i veka i fyrste frikvarteret. Studentane samlar seg i hallen for å få informasjon om arrangement o.l., og seansen vert avslutta med ein god, gamal skulesong - og det vil oftast seie ein salme! Raudt kor har nytta denne morgonsongen mellom anna 8. mars, ein dånleg ting kan vendes til ein god ting!

STØTTE TIL STREIKANDE ARBEIDARAR.

- Hammerverkarbeidarane og Jøtul-arbeidarane sin kamp fekk brei støtte hjå ungdom under utdanning. Har det vore aktivt støttearbeid på skulane her i byen?

- På distriktshøgskulen ser vi støttearbeidet som sær viktig. Vi fekk mange studentar på faste støttelister, slik at dei ga pengar kvar veke. På allmøtet fekk vi vedteken ein støtteresolusjon til Jøtul-arbeidarane. Leiande SV-arar gjekk mot eit framlegg om å løyve pengar.

Hit må studentane flytte. Leiga er 400 kr. pr. månad for ein hybel, og 750 kr. for ein familiebusad.

POPULISMEN

og

ER BLINDGATER FOR FOLKET – EN STYRKE FOR KAPITALEN.

Populistiske strømningar som til dømes "Fremtiden i våre hender", står sterkt på somme lærarskular. For kommunistar er det viktig å peike på at desse gruppene berre fører folket sin kamp på avvegar. Skuleavisa på Lærarskulen i Kristiansand heiter "Siesta", og der har NKS-arane gått til åtak dei reaksjonære ideane populistane spreider.

SV har vore passive i streikestøtte-arbeidet på skulen.

- Hammerværksaka var den fyrste saka der studentane på lærarskulen tok del i støttearbeid. No er Hammerværkkomiteen gjort om til ein permanent streikestøttekomite, og komiteen har jobba aktivt for Jøtul-arbeidarane. SV-arane har gjort lite i denne saka. Korkje SV-laget eller det "sosialistiske" Fritt Forum studentlag, har teke noko initiativ.

BRA RESULTAT 1. MAI.

Den siste tida har vi arbeidd mykje med 1. mai. Når det gjaldt SV-leinga rådde den ålmene frustrasjonen, men i år som ifjor braut mange SV-arar med klassesamarbeidslina 1. mai, og gjekk i Fagleg 1. mai Front.

Vi hadde ei mykje høgare målsetting dette året, og ho heldt bra. No gjeld det å nytte desse gode røynsleane i det vidare arbeidet.

Før 1. mai arbeidde Drama-gruppa med Tor Obrestad sitt spel om Hammerværket for framsyning på festen 1. mai.

SNART NY OKTOBER-BOKHANDEL.

- Korleis går det med spreinga av den kommunistiske propagandaen?

- Salet av Klassekampen går særskilt bra. Laussalet er høgt, og talet på abonnentar aukar stadig.

"Hva må gjøres" vert og godt motteke mellom studentane, sjølv om mange vil ha meir stoff om interessekampen.

"Gnisten" er avisa til NKS på lærarskulen. Ho kjem ut når særskilte kampsaker er oppe, til dømes boikotten av DH-styret.

NKS er og med i arbeidet for å skipe ein Oktober-bokhandel i Kristiansand.

boikott styrene

Melodi: Riv ned gjerdene.

Vi spør dere som er her om det aldri har falt dere inn Tross alt prat om demokrati, så får vi mindre og mindre og si.

Refr:

Hva med styrene, hva med styrene? De vil aldri få no' å si. Der vil de all makt til staten gi.

Vi spør dere som er her om dere kan være enige i at vår skole i dette styret kanskje får en representant av ti.

Refr:

Hva med styrene....

Vi spør dere som er her om vi virkelig kan finne oss i, at de saker som angår oss skal avgjøres av disse ti.

Refr:

Boikott styrene, boikott styrene. Der vil vi aldri få no' å si. Der vil de all makt til staten gi.

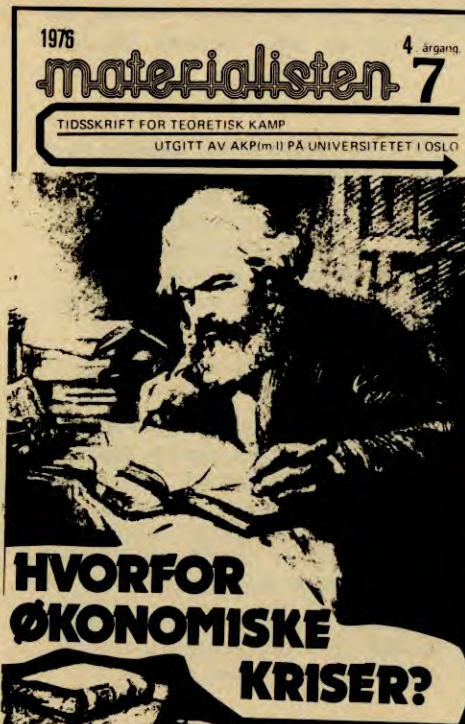
Raudt Kor på lærarskulen har vorte eit alternativ til salmesongen, som før rådde grunnen åleine

NYTT »MATERIALISTEN«

Såsnart en ny borgerlig moteretning som forvrenger marxismen-leninismen kommer på markedet, er det sikkert som en lås at den dukker opp på bokdiskene til USV og KUL. Idag er det de vulgære skriftene til teoretikere som Mattick, Alvater, Yaffe osv. som er mest i skuddet. Et hovedpunkt i skriviene deres er at de økonomiske krisene skyldes profittens tendens til å falle.

Materialisten nr. 7 starter polemikk mot denne borgerlige retningen. Dette er en helt nødvendig polemikk, for i ord reklamerer disse revisjonistene med at de er marxister, mens innholdet i teoriene deres er et angrep på marxismens politiske økonomi. Men Materialisten stiller seg også høyere mål: å forsvare den marxist-leninistiske teorien om de økonomiske overproduksjonskrisene. Denne teorien er en torn i øyet på alle de som forsvarer og skjønner kapitalismen. Det er derfor ikke rart at teorien blir utsatt for angrep og forvrengninger.

Hva er årsakene til de økonomiske krisene? Hva er det som gjør at krisene bryter ut? Hvorfor er de uunnværlige under kapitalismen? Er årsaken den ujamne utviklingen av øko-

KJØP DET!

nomien? Bryter krisa ut fordi profitten er for lav? Kommer krisa fordi folk ikke makter å ete opp alt som er produsert? Hva mener egentlig Marx og Engels når de sier at krisene er overproduksjonskriser? Materialisten nr. 7 starter diskusjonen av disse spørsmålene.

Som kjent har SV-revisjonisten Hans Ebbing og læresvennene hans en sluttaktikk i sitt bastante forsvar av sosialimperialismen. Hovedskyttet rettes inn på at det ikke er kapitalisme i Sovjet i dag. Men dersom dette synet møter for kraftig motbør, har disse opportunistene et nytt kort i ermet: det var Stalin som avskaffa proletariats diktatur. Materialisten nr. 7 tar opp disse historiske forvrengningene i to artikler. Den ene viser at de økonomiske reformene på 60-tallet betydde full innføring av kapitalismen i Sovjet. Den andre tar opp Ebbings angrep på proletariats diktatur – både i Sovjet under Stalin og generelt.

Materialisten er et tidsskrift for teoretisk kamp. Bruk Materialisten i den ideologiske kampen! Tegn abonnement, kr. 40 for 4 nummer. Mrk: bladet har fått ny adresse, Boks 42, Veitvedt, Oslo 5. Postgiro 2250421.

Oppslutningen om 1. mai feiringen, var lørdag større enn på mange år. Anstrøket av likegyldighet preget ikke lenger arrangementene, antagelig fordi frontene i den sosialistiske leir er blitt mer markerte. 1. mai feiringen var ikke bare koselig folkehøytid – de mange tusen demonstranter tok åpenbart sine paroler på ramme alvor.

– Jeg har aldri opplevd et så revolusjonært tog, bemerket en øst-europeisk observatør. Han blevint de nærmere 10 000 demonstrerende fra Faglig 1. mai Front i Oslo sammen med Morgenbladet. – Slik som dette hadde jeg aldri kunnet forestille meg de 1. mai i et vestlig land. I mitt sosialistiske hjemland er alt arrangert gjennom arbeidsstedet til den enkelte. Det føles som en plikt å delta. Derfor er oppslutningen kanskje større i nær i Oslo, men gløden mangler fullstendig, sa han.

overraskende

nok var det i det erkenningsreaksjonære "Morgenbladet" en kunne finne en av de mest interessante vurderingene etter årets 1. mai.

I vurderingene av togets størrelse i Oslo var det tydelig at borgerskapet delte seg i to "fraksjoner" med en noe ulik taktikk.

På den ene sida har vi de mest åpent reaksjonære som virkelig begynner å få våkenetter over framgangen for ei klassekamplinj i politikken. De vil fortelle folk hvor ille det virkelig er, for å mobilisere dem. Dette er grunnen til at aviser som VG, NÅ og Morgenbladet alle oppgir det korrekte tallet 10 000 i Faglig 1. mai Front- toget i Oslo.

På den andre sida finner vi dem som prøver med forlielser, sjølmotsigelser og løgn. Lengst i den retning gikk vel Arbeiderbladet som i en og samme utgave hadde følgende logiske rekke:

a. Samorg. -toget passerte på 1 time (husk musikkorpsene) og FFF på 2 timer.

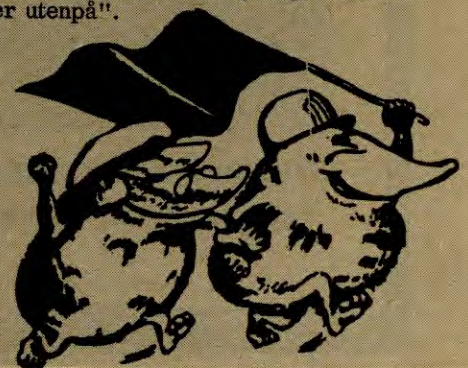
b. Samorg. hadde 5500 deltakere og FFF 6000!

Sannelig er Mor Nille en sten!

• klipp og kommentar trottene

"Oktober-gruppa" stiller til valg i DNS under det velklingende navnet "venstre-opposisjonen". Men vi i NKS er ikke aleine om å se det reaksjonære innholdet bak spede forsøk på radikale fraser. På konfrontasjonsmøtet mellom de to kandidatstyrene 24.4. steg den ikke ukjente Bjarne Eikefjord fra AUF fram og erklærte sin støtte til "venstre"-alternativet. Det samme gjorde forøvrig SV på Universitetet.

Vi fristes til å si med en gammel barnevis: "Alle er forskjellige, men det er utenpå".

I fjor høst utga »Hva må gjøres» et studiehefte om arbeiderklassen, de intellektuelle og det kommunistiske partiet. Dette heftet stiller ei kommunistisk linje opp mot revisjonistenes på ulike områder i politikken. Denne artikkelen som oppfordrer all ungdom under utdanning og andre til å studere heftet grundig, går nærmere inn på de viktigste spørsmåla heftet tar opp. Heftet er også aktuelt studiemateriale til årets sommerleire.

HVA SPØRSMÅLET DREIER SEG OM.

Borgerlige ideologer, og særskilt de moderne revisjonistene, prøver å benekte arbeiderklassens og partiets ledende rolle. De vil hindre klassen fra å gjennomføre sin historiske oppgave: å styrte kapitalismen og innføre sosialismen.

Dette spørsmålet blir grundig behandla i studieheftet. Samtidig tar heftet opp de intellektuelles rolle i klassekampen både før og under sosialismen. Dette er en viktig diskusjon.

De moderne revisjonistene hevder at de intellektuelle, fordi de er bærere av ideologi, spiller en spesielt viktig rolle i klassekampen. De visker ut skillet mellom de intellektuelle og arbeiderklassen, og hevder at "røde eksperter" i borgerskapets statsapparat, er drivkrafta i kampen for sosialismen.

Dette er spørsmål all ungdom under utdanning har stort behov for å sette seg inn i. I studieheftet, som inneholder tre artikler skrevet av albanske kommunister, blir ei kommunistisk og ei revisjonistisk linje stillt opp mot hverandre på en grundig og konkret måte.

HVORFOR ER ARBEIDERKLASSEN LEDENDE?

Arbeiderklassens ledende rolle er uløslig knytta til oppgaven med å styrte kapitalismen og innføre proletariats diktatur. Denne kampen kan ikke føres fram til seier uten at den ledes av arbeiderklassen og dens kommunistiske parti.

En rekke egenskaper ved arbeiderklassen gjør den istand til å påta seg denne historiske oppgaven:

- som et resultat av stillinga si i produksjonen, står arbeiderklassen i det skarpeste og mest uforsynlige motsetningsforhold til kapitalen.
- arbeiderklassen har streikevåpenet som gjør det i stand til å ramme kapitalens ømmeste tå, profitten, direkte.

- arbeiderklassen er i særklasse den største, mest konsentrerte og best organiserte av de utbytta klassene

- arbeiderklassen har rike tradisjoner i kamp og organisering.
- arbeiderklassen er den politisk mest framskredne klassen, den har den vitenskaplige sosialismen, marxismen-leninismen.

Utviklinga av produksjonens samfunnsmessige karakter, har gjort arbeiderklassen stadig sterkere. Fordi de ulike delene av produksjonen blir stadig mer avhengige av hverandre, vil sjøl mindre streiker få store ringvirkninger i andre deler av økonomien og true borgerskapet. Små streiker får dermed en landsomfattende betydning og en skarp politisk karakter. Arbeiderne kommer straks i konfrontasjon med utbytterne og deres stat.

STUDENTENE OG A

tuelle og arbeiderklassen, og hevder at "røde eksperter" i borgerskapets statsapparat, er drivkrafta i kampen for sosialismen.

- arbeiderklassen er knytta til den mest framskredne produksjonsforma historia kjenner, den moderne storindustrien.

HVA SIER REVISJONISTENE?

De moderne revisjonistene har lansert en rekke "teorier" om arbeiderklassens utvikling og den rollen andre klasser og lag spiller i kampen for sosialismen. Noen av deres viktigste påstander er:

- at proletariatet tallmessig går tilbake i de kapitalistiske landa og derfor vil spille en mindre og mindre rolle i klassekampen
- at alle som mottar gasje eller lønn er arbeidere
- at den teknisk-vitenskaplige revolusjonen har gjort intelligensiaen til den viktigste produktivkrafta, og at såvel arbeiderklassen som kapitalistene er spilt ut over sidelinja

I tillegg til dette hører en ofte fra "radikale" borgere at arbeiderklassen er blitt borgerliggjort gjennom materiell velstand, og derfor ikke kan være drivkraft i revolusjonen

MARXISMENS SVAR.

Den første artikkelen i heftet, "Arbeiderklassen og dens historiske oppgave" av Foto Cami, avslører grundig disse falske teoriene, og slår fast marxismens svar. La oss se litt nærmere på et eksempel for å illustrere dette.

Påstanden om at "av-proletarisering" preger den høyt utvikla kapitalismen, begrunner revisjonistene

HVA MÅ GJØRES

Nr. 26/1972 Nr. 5: Arisa W. Norges Kommunistiske Studentforbund

Arbeiderklassen De intellektuelle
Det kommunistiske partiet

Bestill heftet!

Heftet er på 40 sider og koster 5 kroner. Ikke send penger sammen med bestillingen. Vi sender i stedet med regning når du får bladet i posten.

Du kan bestille heftet om "Arbeiderklassen, de intellektuelle og det kommunistiske partiet" fra Hva må gjøres, boks 2072, grünerløkka, Oslo 5.

med at proletariatet blir erstatta av folk i service-yrkene og av intellegensiaen. På den måten mener de å ha motbevist Marxs tese om at proletariatet er en klasse som vokser med utviklinga av kapitalismen.

Til dette er det for det første å si at tallet på lønsmottagere stadig er stigende i de kapitalistiske landa, og utgjør 70-90% av den arbeidende befolkninga. I denne betydninga er det stadig proletarisering. Men måten inntekten oppnås på er ikke det eneste og viktigste skillet mellom klassene. I de høyst utvikla kapitalistiske landa, kan bare 3 av 5 lønsmottagere regnes til arbeiderklassen. Trass i dette stiger tallet på arbeidere, slik at arbeiderklassen idag produserer 3/4 av den samla samfunnsmessige verdensproduksjon. Denne veksten stammer fra avfolkning av landsbygda, ekspropriasjon av små eiendomsbesittere i byene osv. Den skyldes også at endel grupper blir senka ned til de sosiale og økonomiske kårer til arbeiderklassen, at flere og flere teknikere tar aktivt del i produksjonen osv.

Konklusjonen blir ikke at proletariatet forsvinner, men at dets sammen-setning blir mer komplisert, med

Streikestøttearbeidet har vært viktig for å utvikle enheten mellom ungdom under utdanning og arbeidere som har reist seg til kamp. Gjennom dette arbeidet har skoleelever og studenter vist at de er en solid støtte.

ARBEIDERKLASSEN

tallrike lag.

DET KOMMUNISTISKE PARTIET.

Samtidig som marxismen-leninismen alltid har framheva arbeiderklassens ledende rolle i kampen for sosialismen, har den også slått fast at arbeiderklassen bare kan lede den kampen gjennom sin organiserte for-tropp, det kommunistiske partiet.

Med samme hensikt som de prøver å nekte for at arbeiderklassen er ledende i den revolusjonære kampen, prøver revisjonistene å likvidere det kommunistiske partiet, og hevde den fredelige overgangen til sosialismen.

Revisjonistene påstår at produktiv-kreftenes utvikling spontant og objektvt driver det kapitalistiske samfunnet inn i sosialismen. Når denne "teorien" er etablert, er det en smal sak å likvidere arbeiderklassens og partiets ledende rolle. Denne kan nå i følge revisjonistene erstattes av "revolusjonær bevissthet og organisasjon som dannes spontant under bevegelsens spontane utvikling". Videre hevder de at andre klasser og lag enn arbeiderklassen, f.eks. intelligentsiaen, kan lede utviklinga mot sosialismen.

Revisjonistene hevder til og med at fortroppsfunksjonen i noen land kan overtas av proletariatet i de landa der sosialismen alt har seira. Dette er sjølsagt en teori for å hindre en

revolusjon og samtidig gi sosialimperialismen påskudd til å gripe inn.

Alle de revisjonistiske "teoriene" for å likvidere det kommunistiske partiet, er teorier som sløver arbeiderklassens viktigste våpen, åpner for borgerlig ideologi, og knytter arbeiderklassen til borgerskapet.

I studieheftet avsløres hulheten i disse "teoriene", og ei riktig marxist-leninistisk linje stilles opp mot den moderne revisjonismens forræderi.

DE INTELEKTUELLES ROLLE.

Artiklen "De intellektuelles rolle i dag" av Bajram Abdiu, setter det revisjonistiske og det kommunistiske synet på de intellektuelle opp mot hverandre. For ungdom under utdanning er dette viktig å studere.

Det er i hovedsak to feilaktige revisjonistiske teorier om de intellektuelle, - begge tar utgangspunkt i at de er en ensarta masse.

Det første synet hevder at de intellektuelle er i ferd med å bli proletarisert, og at de faktisk forvandles til den mest revolusjonære og bevisste delen av klassen. Det andre synet går ut på at arbeiderklassen er i ferd med å forsvinne, og at de erstattes av intelligentsiaen som blir den viktigste produktivkrafta i samfunnet. Disse to syna står tilsynel-

tende i motstrid til hverandre, men de tjener den samme hensikten, nemlig å underslå arbeiderklassens ledende rolle.

Mot dette trekker artiklen opp det marxist-leninistiske synet som kort sier:

-de intellektuelle er et bestemt sosialt lag og ikke en klasse. De er ikke en ensarta masse, og er ingen sjølstendig politisk kraft.

-de intellektuelle tjener i ethvert samfunn hovedsaklig den herskende klassen

- en del av de intellektuelle utbyttes og undertrykkes av kapitalen, noe som legger grunnlag for en allianse med arbeiderklassen

- ut fra sin samfunnsmessige stilling er de intellektuelle prega av individualisme, uvilje mot organisering og disiplin

- dersom den progressive delen av intelligentsiaen vil yte sitt bidrag til den revolusjonære bevegelsen, må den smelte sammen med de breie massene av det arbeidende folket og underordne seg arbeiderklassen og det kommunistiske partiet.

Det var delar av "studentaristokratiet" som sendte politi mot okkupantane på Sogn Studentby sist haust.

«Offensive» karriere i raud

I siste «Hva må gjøres» skreiv vi m alliansen mellom AUF og SV, »Sosialistisk offensiv», i Oslo. Initiativtakarane til denne alliansen høyrer til eit lag av studentane som med rette kan kallas »studentaristokratiet». Dei har seti i lønna verv i studentbyråkratiet år etter år. Mange av dei drar ofte på konferansar der dei bur på fine hotell og lagar »viktige» fråsegner.

Dei skrik høgast av alle om at studentane er privilegerte, og det har dei god grunn til. For sjølve lever dei eit heilt anna liv enn vanlege studentar. Mange av dei er så godt løna at dei slepp å ta lån som oss andre.

Gjennom den gode kontakten med staten, leiinga på universitetet, i samskipnaden og næringslivet, sikrar dei seg ein feit jobb etter studiet. Dei vanlege studentane si usikre framtid, kjenner dei ikkje til.

I denne artikkelen skal vi gje nokre døme på slike lysande karrierer, og sjå på kva for ein politikk slike folk fører fram.

Lenin skriv i artikkelen "Imperialismen og kløyvinga i sosialismen" om korleis monopola i dei kapitalistiske landa kjøper opp eit lag av arbeidarleiarar, for å sikre at dei fører fram ein politikk som ikkje trugar kapitalistane.

Han skriv om grunnlaget for dette: "På den nemnde økonomiske grunnvollen har den moderne kapitalismen sine økonomiske institusjonar, pressa, parlamentet, samanslutningar, kongressar osv., for dei underdanige og audmjuke tenestemenene og arbeidarane oppretta politiske privilegier og almisser som svarar til dei økonomiske privilegia og almissene. Inntektsbringande stillinger i eit departement eller ein krigsindustri-komite, i parlamentet og i ulike kommisjonar, i dei "solide" legale avisene sine redaksjonar eller i dei ikkje mindre solide og "borgarleg-lydige" arbeidarforeningane sine styrer. Med

dette lokkar og påskjønar det imperialistiske borgarskapet "dei borgarlege arbeidarpartia" sine representantar og tilhengjarar".

Dette er ei lov, og vil gå føre seg så lenge kapitalismen held fram. Vi finn det og i studentrørsla. Vi har våre "studentaristokratar" på same vis som vi finn "arbeidararistokratar" i fagrørsla.

I dei seinare åra har studentane ført kamp mot staten, monopolkapitalen og imperialismen. Difor må og "studentaristokratane" vere "radikale", i alle fall i kjeften, om dei skal vinne tillit hjå studentane. Dei soknar oftast til SV eller AUF og kallar seg for sosialistar. Dei preikar mykje om "fagrørsla" og meiner LO-toppen.

NOKRE ENKLE DØME.

I Norsk Studentunion sit 8 personar i arbeidsutvalet. Fleirtalet

av dei er ikkje valde som delegatar. Samla får dei kvart år ca. 80 000 kr. i løn, og av det går omlag halvparten til leiaren. Nokre av medlemmane i AU dreg støtt på turar til andre land i Europa, særleg austover. Der tek dei del i "konferansar" av ymse slag og bur på fine hotell. NSU får omlag 45 000 kr. i året til denne verksemda frå UD. Desse "reisande studentbyråkratane" får ofte ei god stilling i staten seinare.

I ein rapport frå ein internasjonal studentkonferanse i Helsinki i 1974, skriv NSU sin representant at berre 10-15% av deltakarane var studentar. Resten var heiltids studentpolitikarar.

Studenttinget i Oslo nyttar omlag 200 000 kr. til å løne dei 6 AU-medlemmane og studentrepresentanten i Kollegiet. Student-

tinget og Samskipnaden har ei rad komitear og styrer. Når dei gjør arbeid i desse, får studentrepresentantane 25 kr. pr. time. Ei viktig oppgåve for ein av desse komiteane er å greie ut korleis ein best kan spare pengar!

TORDENSKJOLD SINE SOLDATAR.

Pampane går att i verva som Tordenskjold sine soldatar. Honorar og løner som kvar for seg ikkje er ovleg store, adderer seg difor opp til store summar. Saman med studentrepresentantane finn ein mest berre advokatar, professorar, direktørar osv., og mest ingen vaskehjelpar eller kontordamer. I "Industriseminaret" møtast studentane og kapitalistane i "fruktbart samarbeid" så framtida er nok og sikra.

PENGANE KASTAR AV SEG.

Pampane i DNA og SV har vore mellom dei ivrigaste til å heve prisane og rasjonalisere mellom dei tilsette i Samskipnaden. Nå har nokre av dei stelt seg bak eit nytt alternativ, det såkalla "Sosialistisk offensiv". Om dette alternativet seier DKSF i eit flygeblad: "En rekke studentradikalere er kommet til at DSMs politikk var riktig og at de selv

tok feil. Det er vel ikke lenge før de tar skrittet fullt ut og støtter DSM". Til det siste vil vi seie at dei i alle fall ikkje gjer det så lenge det er lettast å karre til seg feite bein når ein kallar seg "sosialist", men elles er det mykje rett i det som seiast.

Folk frå "Sosialistisk offensiv" tok til dømes initiativet til å heve immatrikuleringsavgifta frå 100 til 250 kroner. SV-arar i hovudstyret i Samskipnaden gjekk i brodden for å drive fram ei prisauke på 13% på kantine, for å halde attende nøklane til dei streikande på studentbyane og for å sende politi mot okkupantane.

Så staten sine pengar, eller almisser som Lenin kalla det, er utan tvil ei investering som kastar godt av seg.

"Studentaristokratiet" er eit lag mellom studentane som korkje

ristar frakk

sosialt eller økonomisk har dei same kára og dei same problema som ein vanleg student. Det er lagt eit materielt grunnlag for at dei skal vende seg mot studentane når dei reiser kamp. Med ei fast løn på 40 000 kr. skjønar ein sjølsagt ikkje kvifor studentane bråkar så mykje om at stipandadelen må aukast.

NY OFFENSIV FRÅ STATEN.

Ei ny komiteinnstilling frå staten går inn for å løne alle studenttillitsverv over fagutvala. Istaden for å gje pengar til Samskipnaden, noko som vil kome alle studentane og dei tilsette til gode, vil staten nytte pengane til å skaffe fram fleire løna pampar. Vi må reise kamp mot dette, og slåss for prinsippet om at ingen skal ha personlege føremoner av tillitsverv.

I praksis kan vi best gjere dette ved å reise kampen for interessane våre. Da vil "studentaristokratane" avsløre seg sjølve ved at dei går mot studentane på alle vis.

LÆR AV LNL!

Vi kan lære mykje av lærarstudentane sin organisasjon, LNL. Der er inga verv lønna, og i staten vert pengane nytta i kampen for studentane sine interesser.

Kven er dei? Nokre døme

MARIT NYBAK AARSET

Studentttingsrepresentant for 3 år sida. (Ikkje løna verv).

Seinare studentrepresentant i kollegiet.

Sit i rådet for opplysningsverksemd.

Løna jobb under "Universitetsdagane" i fjor.

Forkvinne i Studenttinget sin Universitets- og høgskulekomite.

Medlem i styret i "Industri-seminaret".

Forkvinne i delstyret for daginstitusjonane.

Vararepresentant til Hovudstyret i Samskipnaden.

ØYVIND PÅLSHAUGEN.

Først medlem av AU i Studenttinget.

No løna leiar for "Industri-seminaret".

REIDAR ROLL.

AU i Studenttinget.

Kollegiet.

Styret i reisebyrået.

Styret i "Industri-seminaret".

(Alle verva er løna).

ERIK BERG.

AU i Studenttinget.

Seinare ansvarleg for internasjonalt arbeid i NSU sitt AU.

Så tilsett som leiar for SAIH, etter at han sjøl hadde arbeidd hardt for at SAIH skulle tilsette leiar på heldag.

No landssekretær i NSU, løna med kr. 60 000, - pr. år.

TRON VÆRNES.

Fyrst historia om eit viktig steg i karriera hans. Sumaren -75 sat han i hovudstyret i Samskipnaden i Oslo. For å verte utnemnd til formann i styret, la han fram ei programerklæring, seinare kalla "Værnes-pakka".

Innhaldet i pakka var:

1. Han ville ta harde tiltak mot dei streikande på studentbyane.
 2. Han gjekk inn for å auke semesteravgifta.
 3. Han gjekk inn for stor prisauke på kantine.
- Sjòlsagt vart han vald.

I år løyvde styret han 40 000 kr. i løn. Det var dobbelt så mykje som Studenttinget hadde vedteke.

Og i tida frametter er det berre den kampen dei utdanningssøkjande sjølv fører som kan betre levkåra våre.

kor vert dei av?

HALVDAN SKARD.

Tidlegare studentrepresentant i Samskipnaden sitt styre, og seinare tilsett som styresekretær same stad.

Staten må ha vore særns nøgd med han, for fyrst vart han kontorsjef for Distriktshøgskulen i Rogaland, og no er han statssekretær i KUD.

Til "Arbeiderstudenten", avisa til AUF, seier han: "Med ml-erne i spissen medvirker studentene til at deres privilegier blir eksklusive". (!)

HELGE M. SØNNELAND

Tidlegare formann i NSU. Seinare tilsett i reisebyrået, og så

informasjonssjef på Universitetet i Tromsø.

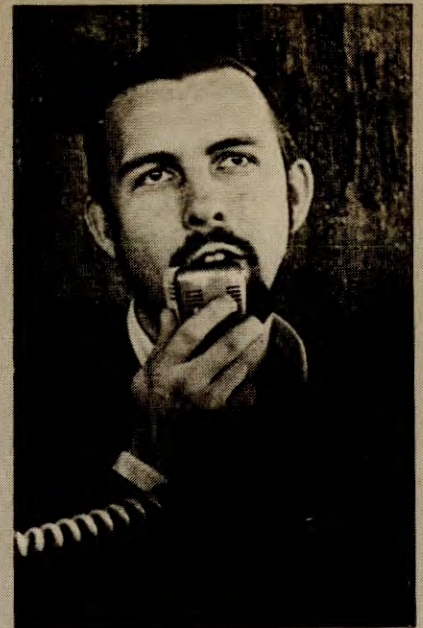
Oppgåva hans er, etter kva "Dagbladet" skriv, "å skjære gjennom alt det kontroversielle som inntrer nærmost i det daglige både innenfor og utenfor universitetsdørene".

BJØRN JAABERG HANSEN.

Tidlegare formann i NSU og ein særns ivrig "reisande".

Seinare tilsett i Nasjonalkomiteen for Internasjonalt Ungdomsarbeid (NIU).

No tilsett som generalsekretær i CENYC i Brüssel. CENYC er ein vestleg orientert ungdomsorganisasjon, der IUS er med.

Bjørn Jaaberg Hansen

Kva er «Industriseminaret»?

Teikninga er henta frå forsida på Industriseminaret si informasjonsbrosjyre.

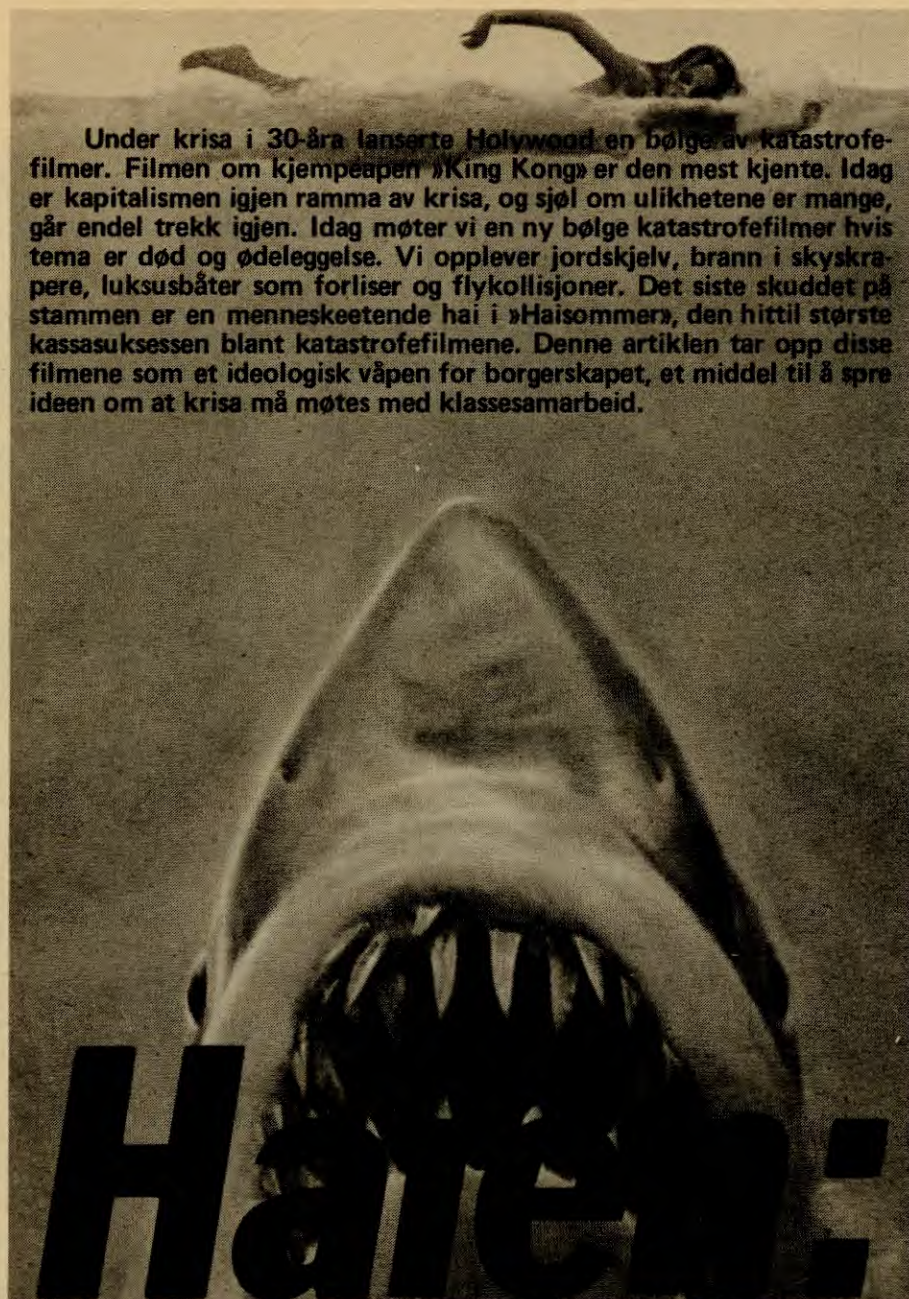
Industriseminaret er det mest typiske organet for klassesamarbeid på Universitetet. Her sit 3 av pampane i "Sosialistisk Offensiv" i "godt" selskap. Pampane gjekk nyleg inn for at dette seminaret skulle få eksamensrett. I så fall ville det verte ein eksamen i praktisk klassesamarbeid!

Samansetjinga av styret seier mykje om kva slag organ "Industriseminaret" er:

Studentpampane i styret er Øyvind Pålshaugen, Reidar Roll og Marit Aarseth, alle frå "Sosialistisk Offensiv".

I tillegg finn vi:
Avd. dir. Omholt, Norges Industriforbund.
Plansjef Melien, Årdal og Sunndal verk.
Konsulent Andersen, LO
Konsulent Røberg-Larsen, LO.
Ass. dir. Tysland, NTNF
Professor Solberg
Professor Bråten.

Når desse "sosialistane" seier at dei vil arbeide for at forskinga skal tene arbeidarklassen, ser ein lett av praksisen deira at det berre er tomt prat. Når dei snakkar om einskap mellom studentar og arbeidadarar ser vi og kva for studentar og kva for arbeidadarar dei tenkjer på.

Under krise i 30-åra lanserte Hollywood en bølge av katastrofefilmer. Filmen om kjempeapeen »King Kong» er den mest kjente. Idag er kapitalismen igjen ramma av krise, og sjøl om ulikhetene er mange, går endel trekk igjen. Idag møter vi en ny bølge katastrofefilmer hvis tema er død og ødeleggelse. Vi opplever jordskjelv, brann i skyskrapere, luksusbåter som forliser og flykollisjoner. Det siste skuddet på stammen er en menneskeetende hai i »Haisommer», den hittil største kassasuksessen blant katastrofefilmene. Denne artikkelen tar opp disse filmene som et ideologisk våpen for borgerskapet, et middel til å spre ideen om at krise må møtes med klassesamarbeid.

Restene av en menneskekropp skylles opp på en badestrand, - det er en hais verk. Vi er ved et amerikansk badested og høysesongen står for døra. Hvis det ryktes at en 7,5 m lang menneskeetende hai holder til her, kommer ingen feriegjester. Det vil bety null profitt for det lokale borgerskapet med borgermesteren i spissen. De presser derfor hardt på for å hemmeligholde hele affæren. Til sist kan den allikevel ikke skjules og politisjefen, en kapitalist og en fisker drar ut i samme båt for å jage haien.

PROFITTE I HØYSETET.

De seinere åra har vist en kraftig øking i sex, vold og alle slags perversiteter på film. Dette har gitt profitt. Katastrofefilmene har spilt inn kjempebeløp. »Haisommer» nærmer seg allerede 200 mill. dollars, over en milliard norske kroner!

Høyt utviklet teknologi står bak disse superproduksjonene. Etter et langvarig fall i kino-besøket har Hollywoods filmmonopoler tatt alle midler i bruk for å trekke folk.

Men katastrofefilmene har ikke bare en økonomisk, profittabel side. Det er også en ideologisk offensiv som sikrer spredning av ideer som tjener borgerskapet.

KRISA.

Den økonomiske krise og den tredje verdens frigjøringskamp truer USA-imperialismen med katastrofe. At en hai skulle symbolisere dette vil mange sikkert si er overfortolkning. Men hør da hva filmens regissør Steven Spielberg uttalte i et intervju: "... Haien er det siste dyr som virkelig kan skape angst. Den er et av de symboler som plager oss. Den frykter ikke mennesket. Den maner fram fascismen, kommunismen, det onde, den absolute djevel, den ukjente skjebne".

Spielberg sjøl er altså ikke i tvil om at haien er adskillig mer enn en hai. Men hvilke borgerlige ideer er det filmen inneholder, og som er viktige for borgerskapet i krisetider? Først og fremst er det klassesamarbeidet.

KLASSESAMARBEIDET.

I katastrofefilmene er kapitalens krise ikke selvforskyldt, men årsaka er ytre forhold som ingen er herre over. Her er det haien som truer med å skremme bort feriegjestene, og dermed det lokale borgerskapets profitt.

For å løse kapitalens krise må haien drepes, og for å drepe haien må det samarbeides. Derfor drar politimesteren, den rike oceanografen og haisfiskeren ut sammen. Stat, kapital og arbeider er i bokstavlig forstand i samme båt. Ved at haien truer alle badegjestene på livet, understrekes det at trusselen om død og ødeleggelse gjelder alle, uansett klasse. Og da alle er trua, bør alle samarbeide mot den ytre fienden. Dette temaet går igjen i alle katastrofefilmene. Politisk finner vi en klar parallell i bruken av »økokrise» som et argument for klassesamarbeid. »Mennesket» stilles opp mot »naturen» og alle får felles interesser.

"KRITIKK" AV KAPITALEN.

I filmen forekommer det også kritikk av de »onde» kapitalistene som bare tenker på profitt og ikke på menneskeliv. Her er det borgermesteren som vil hemmeligholde hai-saken, mens politimesteren vil stenge stranda. Sheriffen skildres som et ansvarlig menneske, og også som helten som til slutt dreper haien. Staten blir et ansvarlig organ, som løser problemene til hele befolkningas beste. »Utleveringa» av kapitalistene er bare en kritikk av at kapitalen ikke hurtig nok innser det nødvendige i å få i stand klassesamarbeid for å løse krise!

symbol på kommunismen!

IUS - korrupt studenten i Bresjnev si teneste

International Union of Students (IUS) er ein samanslutning av nasjonale studentunionar i 87 land. Da han vart skipa i 1945, var unionen ein revolusjonær organisasjon som slosst for den proletariske internasjonalsismen. Idag kontrollerar Sovjet og landa i Aust-Europa unionen heilt og fullt, sjølv om dei er eit lite mindretal. IUS har vorte ein mektig støttespelar for sosialimperialismen.

Framlegg om tilslutnad til IUS har to ganger blitt handsama i NSU. Bak det siste framlegget, i 1974, sto Erik Berg frå SV. Framlegget vart vist attende. Men sjøl om NSU ikkje er medlem i IUS, kontrollerar IUS og kongressane for dei europeiske studentunionane, European Meetings, der NSU tek del. Revisjonistane vonar enno at dei skal få NSU inn i IUS.

I denne artikkelen skal vi syne korleis Sovjet på byråkratisk vis har makta i IUS, og kva politikk IUS står for.

IUS: FOR "SAMARBEID, NED-RUSTNING OG FRED"

Ser vi på fråsegnene frå dei ulike studentkonferansane, og på saks-listene, får vi eit godt innsyn i kva politikk IUS står for: "Samarbeid, nedrusting og fred", den proimperialistiske parola som skal lure folk til å tru at supermaktene kan sikre fred gjennom "samarbeid" og "nedrusting". SALT-avtala, hovudframstøyten i spreinga av denne bløffen, vert særskilt oppskrytt av IUS. Det økonomiske samarbeidet mellom Vest-Europa og Sovjet og USA og Sovjet karakteriserer IUS som eit viktig steg mot "varig fred". Bløffen om at imperialistane kan sikre fred, er like gammal som imperialismen sjølv. Og den blir alltid kjørt fram når krigsførebuingane vert trappa opp. Denne bløffen er første punktet på mest alle internasjonale studentmøte som NSU har noko med å gjere. Om IUS ikkje sjølv er arrangør, har han mest alltid ein finger med i spelet og sikrar det. Og sluttfråsegnene kunne vori klypte frå Bresjnev sine talar.

I Krustsjov si tid var IUS like trufast mot hans politikk. Til dømes stødde IUS sterkt Usa og Sovjet sin freistnad på å skipe til ei stormaktsløyseing over hovudet på folket i Vietnam i 1965. Tvert imot FNL sin ungdomsorganisasjon sitt ynskje. I 1971 gjekk Sovjet i IUS imot palestinarane sin væpna frigjeringskamp. (Dette er kanhende den einaste viktige saka der Sovjet har lidi nederlag i IUS i dei seinare åra). Etterkvart måtte Bresjnev endre taktikk i både desse spørsmåla, og IUS har fylgd med. Idag driv IUS høgmælt "Chilesolidaritetsarbeid". Dei proklamerar høgmælt Dei proklamerar daudfødde "Chileveker", og stør "postkortaksjonar" som berre tener til å gje Sovjet eit "humant" andlet.

På utdanningspolitikken sitt område legg IUS stor vekt på å kritisere utdanningssystemet i dei vestlege kapitalistiske landa. Studentane sin kamp for betre materielle kår stør dei ikkje. Men dei talar mykje om "university in society", "democratic structures", etc. På den andre sida kritiserar dei aldri utdanningssystemet i Aust-Europa. Der er studentane "nøgde" med systemet.

KORLEIS SOVJET HELD FULL KONTROLL

(I denne bolken har eg alle opplysningar frå Erik Bergs rapport frå NSU sitt seminar om internasjonalt arbeid, desember 1973.)

IUS har sjølsagt aldri uttalt seg om innvasjonen i Tjekkosllovakia. For å unngå debatt, vart det ikkje haldi nokon kongress i 1969. På den neste kongressen var det mest berre lojale moskvatru delegatar tilstades. Sekretariatet (hovudstyret) måtte ekskludere

ei rekke unionar og splitt andre for å få det til. Mange nasjonale unionar i IUS har ikkje meir enn ein handfull studentar bak seg.

Sovjetblokken er formelt i mindretall i det høgste organet, kongressen. Difor har kongressen lite å seie. Sekretariatet i Praha, med 23 medlemmar, har all makta. Der har Sovjet og Austeuropa alltid fleirtal. Når nytt sekretariat skal veljast, legg det gamle fram berre ei valliste, og der står alle dei austeropeiske landa, og ingen "opposisjonelle". Om nokon prøver seg med andre framlegg, må dei lage ei heilt ny liste, som sovjetblokken boykottar, og heile freistnaden mislukkast.

FINANSIERING FRÅ SOVJET

Her kan vi like godt sitere rapporten, den talar for seg sjøl: "Det er mye hemmelighetskremmeri omkring IUS rekneskap. Det synes ganske klart at bokførte inntekter vanskelig kan dekke dei totale utlegga. Resultatet av dette gir seg selv: store summer i stønad fra østblokklanda som ikke bokføres. Som en kuriositet, IUS har også økonomiske interesser i import og omsetning av vestlige produkter (sprit og sigaretter) i Østeuropa".

NSU OG IUS

IUS har og eit godt grep om konferansar og studentmøte utanfor organisasjonen sjølv: European Meeting er eit årleg møte for dei europeiske studentunionar, mellom anna NSU. EM vart heller ikkje halden mellom 1969 og 1973 på

Frå møtet eksekutivkomiteen i IUS hadde i Leipzig sumaren 1975.

torganisasjon

På IUS sine møte og kongressar vert det ofte delt ut ulike medaljar for "fred og tryggleik". På biletet ser vi ei slik hending.

grunn av Tjekko-invasjonen. Kvart einaste EM har teki opp "Fred og samarbeid" som første punkt på sakslista. Sovjetblokken har kanhende enno betre grep om EM enn om IUS.

På møta les dei opp lange, ferdigskrevne manuskript som blir vedteki utan

debatt. Alle NSU-delegatane klagar over kor langdrygt og kjedeleg det er. Sluttfrasegnene frå EM kan brukast til lite anna enn reklame for Sovjet. Eit anna godt døme, er "Ungdommens sikkerhets-konferanse" Helsinki 1970. (Med innleiingstale av Bresjnev). Lat

oss sitere NSU delegaten sin rapport: "Jeg var i den heldige stilling at jeg på forhånd var informert om en del av konferanseopplegget. Dette resulterte i at jeg ikke som mange andre av deltakerene følte meg fullt så skuffet". ... "Siste dagen ble kommunikasjonen som ingen offisielt hadde sett, men som de fleste hadde sett i en eller annen utgave en eller annen gang utenfor selve konferansen, lest opp av presidiet og dermed vedtatt". ... Det var ikke mulig å få tatt ordet til kommunikasjonen. Det var 2-3 representanter som prøvde, men de ble klubbet ned av ordstyreren, og dessuten laget østeuropeerne slik bråk da de forlot plassene sine og dermed manifesterte at de mente møtet var slutt, at innleggene ... mislyktes".

Dette er berre to av ei rekke døme. Fleire slike møte blir haldne kvart år. Det er verd å merke seg at sjøl om NSU har eit vedtak mot sosialimperialismen, og to gonger har vedteki ikkje å slutte seg til IUS, så held denne møte og konferanseverksemda fram. (Med pengar frå UD).

NSU-representantane sine rapportar ligg gøynde bort i arkiva. Det er ikkje rart, for sjøl om dei klagar litt over tilhøva, så syner rapportane klårt at NSU-leinga let seg bruke av IUS. Og altså i sosialimperialismen sitt propagandaspel.

IUS HAR SINE MENN

Dei som ofte reiser på konferansane likar seg sjølsagt godt. Erik Berg (han som har innstifta tittelen "internasjonal sekretær" for seg sjølv), er særskild ivrig "reisande". Han har vori den ivrigaste til å freiste å få NSU inn i IUS. Han sjøl har særskilde kontaktar med sekretariatet i Praha. Han har til og med vori deltakar i IUS sin delegasjon på "World Congress of Peace Forces", 1973) - Det er denne mannen som no er tilsett som landssekretær i NSU.

BLIR VI REGISTRERTE I PRAHA?

Det går fram av ein rapport frå NSU at Sovjets representant i sekretariatet alltid har gode samband med KGB. Jmfør dette med opplysningane om navnelistene over studentaktivister i Hongkong ein annan plass i bladet: -Kor mykje veit IUS-sekretariatet (og dermed KGB) om studentaktivistane i Norge? Kan nokon tenkjast å gje slik informasjon? Vi berre spør. IUS har i alle fall nok pengar.

Det palestinske folket har reist seg til væpna kamp mot de israelske undertrykkerne som har okkupert landet deres. I denne kampen trenger de støtte fra alle progressive. Et kortsiktig mål for det palestinske folket er å slippe ut av flyktningeleire som denne.

Palestinas folk ska

Den palestinske frigjøringskampen er den kampen et undertrykka folk fører for nasjonal frigjøring. Det er en kamp som retter seg mot kolonialisme, sionisme og imperialism. De som aksepterer sioniststaten Israels eksistens, aksepterer også undertrykkinga av palestinerne. Videre aksepterer de imperialismen, som er en nødvendig forutsetning for staten Israels eksistens.

Etter den 1. verdenskrigen ble araberverdenen delt opp i interesse-sværer av imperialistmaktene i Europa. Palestina ble et britisk mandatområde. Det arabiske folket utgjør en nasjon, men imperialismen har splitta det opp i flere småstater, som hver for seg har bygd opp sitt eget militære, kulturelle og sosiale liv. Ut fra dette kunne imperialistmaktene bygge videre sin splitt og hersk-politikk for å svekke araberverdenen.

NASJONAL FRIGJØRING

Ett av de viktigste målene for den arabiske revolusjonen er frigjøringa av Palestina. En nødvendig forutsetning for dette er en utvikla enhet

i araberverdenen mot imperialismen, og da i første rekke mot de to imperialistiske supermaktene USA og Sovjet. Araberverdenen står idag framfor det nasjonaldemokratiske stadiet, som igjen skal lede videre mot den sosialistiske revolusjonen. Imperialismens dominans over Midt-Østen (heretter MØ) er utkrystallisert ved den sionistiske staten Israel. Den fungerer som imperialismens viktigste base. Derfor er palestinerenes kamp nøkkelen til den arabiske revolusjonen. Så lenge den sionistiske staten Israel eksisterer, vil det være umulig å frigjøre den arabiske nasjon fra imperialismens åk. En altomfattende folkekrig mot okkupantstaten Israel, er det eneste som kan sette massene i bevegelse, væpne dem, og skape en revolusjonær stemning i området.

Revisjonistene godtar ikke denne analysa. I kampen mot sionismen snakker de om fredelige, reformistiske metoder og politiske og diplomatiske tiltak, som "avsisjonisering". Striden i Palestina står mot en utenlandsk hær, en væpna og aggressiv fiende, støtta av aggressive imperialistiske stater som USA og Sovjet. Det

finnes ingen annen vei enn folkekrig. Revisjonistene, og særlig lakelene til sosialimperialismen, kjemper innbitt mot væpna kamp; de vet at en seier for folkekrigen betyr en trussel mot deres egne interesser i området.

Supermaktenes strategi i området går ut på å opprettholde en situasjon av ikke-krig/ikke-fred. Taktikken de velger er å skråle om en såkalt "fredelig løsning". De har helt riktig forstått, at dersom Palestina blir frigjort gjennom folkekrig, vil også deres egne muligheter til å dominere i området bli drastisk redusert. Sammen med staten Israel vil også lokale arabiske lakeler for imperialismen forsvinne, og velen vil ligge åpen for demokratisk utvikling.

USA-IMPERIALISMEN OG SOSIAL-IMPERIALISMEN - DE ARABISKE FOLKENES FIENDE NR. 1.

Imperialisme betyr undertrykking av verdens folk, utplyndring av naturressurser i alle land og jakt etter nye markeder for varer og kapital. Olja i MØ er livsviktig for imperialismen. Her finnes 2/3 av de kjente oljeress-

ursene i verden, når en ser bort fra Sovjet og Kina. I 1971 utgjorde produksjonen i MØ om lag 40% av den totale verdensproduksjon. USA blir stadig mer avhengig av olja fra dette området. For Sovjet sin del er det antatt at de fra 1980 vil bli avhengig av import til eget bruk. I dag bruker Sovjet olja i MØ først og fremst til å skaffe seg superprofitter gjennom handel med Vest-Europa og COMECON-landa. Noe liknende driver også USA med. Opp til 1970 hentet USA 1/4 av sine utenlandsproffitter fra MØ. Dessuten har olja strategisk betydning. Europa og Japan får nesten all olja de bruker fra MØ. Uten denne vil alt som heter militære kjøretøyer, fly, tanks osv, stoppe på dagen. Derfor vil den supermakta som har kontroll over MØ også ha kontroll over Europa.

Geografisk er MØ en del av, og en flanke til Europa, på samme vis som norden er det. Det vil være et viktig utgangspunkt for et angrep på Europa. I kampen mellom supermaktene om hegemoni over Europa spiller MØ en nøkkelrolle.

Sovjet har utnyttet USA-imperialismens og den klassiske kolonialismens tilbakegang til å etablere et nykolonialt forhold til en rekke land. I 1974 hadde Sovjet en profitt på handelen med land i den 3. verden på nærmere 1,5 milliarder dollar. Ut i fra teorien om "internasjonal arbeidsdeling", har Sovjet undergravd økonomien i en rekke land og oppretta sterke avhengighets

søker de å finne andre allierte i kampen mot USA-imperialismen. Borgerskapet i landa i 3. verden kan være en viktig kraft i kampen mot imperialismen, men de kan aldri lede denne kampen på en seierrik måte. Det er bare arbeiderklassen som kan gå i spissen for denne kampen. Sovjets taktikk er å satse på de svakeste ledda i enhetsfronten mot USA-imperialismen og forsøke å gjøre disse avhengige av seg, for derved å overta USAs rolle.

SOVJETS DOBBELTROLLE

Samtidig som sosialimperialistene forsøker å vinne kontrollen over araberene, spiller de også en dobbeltrolle ovenfor staten Israel. Den ekspansive politikken til denne staten gjør den avhengig av "hjelp" utenfra. Situasjonen med ikke-krig/ikke-fred er gunstig for Sovjet, fordi den gir gode muligheter til å spille storebror overfor araberlanda, og å gjennomføre den verste utplyndringa. Derfor garanterer Sovjet staten Israels eksistens. I tillegg forsyner Sovjet okkupantstaten med titusenvise nye koloniser og soldater - jøder fra Sovjet. Israel er en militærstat, og disse jødene går rett inn i forsvaret av den - mot palestinerene. I dette lyset må vi se alle de fredsløsningsene som supermaktene har prøvd å tre nedover hodene på palestinerne: FN-resolusjon 242 i 1967 og Rogers-planen i 1970. Og også saboteringa av den kampen araber-

landa førte mot Israel i oktober 1973. Hensikten med supermaktens "fredsplaner" er å knuse den væpnede palestinske frigjøringskampen, splitte araberstatene og holde dem i tømmer med løfter om fred. Men også i MØ er det en viktig tendens til at de arabiske folkemassene stadig vekk smir rekkene tettere sammen mot begge supermaktene, for nasjonal frigjøring. En annen viktig tendens er skjerpinga i rivaliseringa mellom supermaktene.

IMPERIALISME BETYR KRIG

Tidligere kunne USA-imperialismen foreta seg hva som helst i utplyndringa av araberlanda. I dag må USA-imperialismen ta hensyn til araberlandas interesser. Dette er resultatet av den økte styrken til de arabiske folkene, og av at rivaliseringa er blitt mer og mer intens. Dette har ført til motsigelser mellom USA-imperialismen og staten Israel. Sovjet sin politikk er å opprette små lydriker uten mulighet til nasjonal sjølstendighet, som kan tjene som baser for sosialimperialismen. Dette ser vi f.eks. i Libanon og i bestrebelsene på å få PLO til å akseptere "mini-Palestina". Sovjets bestrebelses på å styrke sine posisjoner i rivaliseringa med USA-imperialismen forklarer også deres holdning til PLO. Fra en periode der de stempla palestinerne som uansvarlige eventyrere, snakker de nå om "palestinerenes legitime nasjonale rettigheter" (til 19 % av

I seire!

forhold. I MØ kommer dette klart fram f.eks. i forholdet til Egypt. Sionismen og okkupantstaten Israel har i årtier vært USA-imperialismens lakei nr. 1 i utplyndringa av de arabiske folkene. Sammen med de reaksjonære kompradorgrupper og føydale elementer i araberlanda, og fascistiske kamporganisasjoner som falangistene i Libanon, har dette sikra svimlende profitter for USA-imperialismen. Men som vi ser, er dette også et svakhetsteegn. USA-imperialismen er avslørt overfor de arabiske massene som en åpen fiende for folket. Derfor må den allierte seg med de mest reaksjonære kreftene i området for å holde kontrollen.

Sovjet, derimot, er ikke avslørt i samme grad. Derfor velger sosialimperialistene en annen taktikk. De allierer seg med nasjonale, progressive bevegelser og regimer for på denne måten å vinne kontroll over dem. Sosialimperialistene utnytter det faktum at de sjøl om regimene er progressive og ønsker å gå imot imperialismen, så er de tross alt borgerlige og redde for å mobilisere massene. I stedet for å stole på massene for-

landet sitt). Dette er et uttrykk for at Sovjet håper å kunne gjøre PLO til et redskap for seg. Sjøl om Sovjet fikk tilbakeslag i Egypt, er de på offensiven på andre områder. Denne rivaliseringa vil før eller siden føre til krig i MØ mellom de imperialistiske supermaktene.

DE ARABISKE FOLKENE VIL FRIGJØRE SEG FRA ALL UTPLYNDRING OG OVERHERREDØMME

Sjøl om de imperialistiske supermaktene står fram med gigantiske og avanserte våpen, vil de all dri bli istand til å stå imot de revolusjonære bevegelsene i folkemassene. Sjøl om supermaktene stiller med avanserte våpen, er det til sjuende og sist de folkemassene som ofrer sitt blod på slagmarka, som avgjør om en krig skal føre til seier eller nederlag. Forståelsen av krigen som en rettferdig krig er avgjørende. I spørsmålet om krig er det et grunnleggende marxist/leninistisk prinsipp å legge full vekt på menneskenes rolle. Dette i motsetning til alle borgerlige teorier om at våpna avgjør alt. Dette betyr for MØ sin del at vi kan forutsette at palestinerne i spissen for de arabiske folkene vil vinne seier. Det er den krigen som disse folkene fører, som de imperialistiske supermaktene må bøye i kne for.

KAMP MOT BEGGE SUPERMAKTENE

Ut fra dette perspektivet på MØ-konflikten er det viktig å støtte Palestina-komiteen og dens politikk. Det er bare Palestinakomiteen som står på et konsekvent anti-imperialistisk grunnlag, etter at landsmøtet i januar i år beslutta å reise kamp mot begge de to imperialistiske supermaktene USA og Sovjet. Disse vil begge likvidere det palestinske folkets væpnede frigjøringskamp. Sovjet er en farlig fiende i det den satser på å vinne innpass i de mest framskredne og progressive delene i araberverdenen og blant palestinerne. "Men når PLO ikke har angrepet Sovjet, hvorfor skal da Palestinakomiteen gjøre det", er det noen som vil si. Til det er å svare at Palestinakomiteen og PLO er to forskjellige, sjølstendige organisasjoner, som arbeider under vidt forskjellige forhold. Palkom. legger opp sin politikk etter egne analyser av situasjonen i MØ og ei vurdering av situasjonen i Norge. PLO kjemper en væpna folkekrig, og må derfor ta en hel rekke taktiske hensyn som vi her i Norge slipper å ta. En feil fra PLO's side, kan føre til at de blir tvunget til å føre en u-nødvendig væpna tofrontkrig både mot USA og Sovjet. I dag nøyer PLO seg med å gå mot Sovjets politikk for

"frigjøring" av Palestina. Sosial-imperialistene ønsker ei deling av Palestina i en jødisk og palestinsk ministat. Strategien er forhandling-er og supermaktsdiktat. PLO, derimot, går inn for full frigjøring av hele Palestina, gjennom mobilisering av det palestinske folket - gjennom folkekrig. Disse to linjene, Sovjets og PLO's, er som ild og vann. Her i Norge har vi friheten til å påpeke dette, og hva som er Sovjets motiver. Det er viktig at vi også gjør dette aktivt. På den måten kan vi hjelpe PLO til å motså presset fra sosialimperialismen. For palestinerne fører i dag en kamp på to fronter. På den ene fronten drives militær kamp, mens den andre må føres med andre våpen - i morgen kan også den kampen bryte ut i væpna kamp. Vår oppgave må være å støtte det palestinske folket på begge frontene. Kommunist-er og andre progressive må aktivt støtte Palestinakomiteen sitt arbeid for det palestinske folket, mot de to imperialistiske supermaktene USA og Sovjet.

NKS'er

(Abbonement på Fritt Palestina fås ved å skrive til: Palkom, boks 107, Blindern, OSLO 3).

En mann kom til Hong Kong

Fra en korrespondent i Hong Kong har vi fått tilsendt en historie som har vakt betydelig oppsikt på de kanter. Den reiser også viktige spørsmål for progressive her hjemme, både om KGB-agenter blant norske studenter og NSU-medlemsskap i IUS.

Tidlig i februar steg en mann av flyet i Hong Kong utstyrt med et 72-timers transittvisum. Mannen var fra Irak, hans navn var Labeed Abbaway og han er visepresident i International Union of Students, IUS. På forhånd hadde hans lokale kontakter ordnet med møter med representanter for Den asiatiske Studentforeningen (ASA) og Hong Kongs Studentføderasjon (HKSF).

Hong Kong var siste stoppested på en omfattende rundreise i Asia, som blant annet omfattet land som Thailand, Malaysia, Filippinene og Singapore. Overalt hvor han kom fulgte han det samme opplegget: Han

kalte inn representanter for de lokale studentunionene, inviterte asiatiske studenter til Sovjet, Øst-Europa og Cuba, tilbød stipender, gratis reise og opphold betalt. Målet med disse besøkene var å knytte til seg elementer i de ulike studentunionene som kunne fungere som spydspisser for å få studentunionene tilslutta IUS, og på andre måter støtte opp om sosialimperialismens planer i området. Blant annet samla han systematisk støtte til Sovjets plan om en allasiatisk sikkerhetspakt retta mot Kina. Offisielt kalte han sin oppgave å "åpne vennskapelige forbindelser og samarbeid med studentunionene i Sør-Øst-Asia".

De fleste studentorganisasjonene avviste Abbaways tilbud. IUS har et notorisk rykte i disse landa som en organisasjon der det er vanlig å slå av høytaleranlegget når det fremmes kritikk av Sovjet i en eller annen form. Men i Hong Kong ble han klarere avvist enn noen andre steder, og uttalelser lokale studenttillitsmenn kom med etter hans besøk reiser viktige spørsmål, også for oss i Norge. En talsmann for studentføderasjonen i Hong Kong sa at "han viste oss et kartotek med navnelister på studentaktivister, deres bakgrunn, aktiviteter og andre detaljer. Det synes som han visste alt om oss, og han har en samling av våre publikasjoner, enda vi aldri har sendt dem noe". HKSF, som inkluderer 17000 universitets- og høyskolestudenter, er sympatisk innstilt til Peking, og har tatt alvorlig på at Sovjet ikke må få fylle tomrommet etter USA-imperialismen i Indo-Kina. Et studentmøte, der mer enn 800 var tilstede, forsømte enstemmig Abbaways "ulovlige besøk", og krevde at han umiddelbart forlot Hong Kong. Samtidig sendte ASA ut en advarsel til sine 16 medlemsorganisasjoner om IUS-agentens støttearbeid for sosialimperialismen.

Denne historien er nok en bekreftelse på flere ting vi marxist-leninister lenge har påstått. Den bekrefter IUS som et redskap for sosialimperialismen, og at organisasjonen tjener Sovjets aggressive interesser over hele verden. Men den trekker også fram noe annet som er viktig, nemlig at IUS har kartotek over progressive studenter i de enkelte landa. Siden det lenge har vært kjent at kontakten mellom IUS-ledelsen og KGB er nær og direkte, betyr det også at KGB disponerer disse kartotekene.

Hong Kong har aldri hatt noen kontakt med IUS, allikevel hadde vise-presidenten med seg et aktivistkartotek. Her i Norge har NSU kontakt med IUS på flere måter, og det er liten grunn til å tvile på at kartoteket over norske studentaktivister er mer omfattende.

Vi påstår ikke at NSU-pamper på reiser i Øst-Europa leverer fra seg navnene på norske studentaktivister til KGB, men siden SV flere ganger har reist forslag om at NSU skal bli fullt medlem i IUS vil vi spørre: Hvordan tror dere slike kartotek kommer istand? Hvorfor nevner dere aldri disse sidene ved IUS når dere snakker om medlemsskap for NSU?

Progressive må kreve at NSU skal bryte all forbindelse med IUS, og at de utallige pampereisene til Øst-Europa må ta slutt. Progressive må også skjerpe årvakenheten overfor agenter. Såvel KGB som CIA driver utvilsomt sitt kartleggingsarbeid blant studentene, og begge de to supermaktene har betalte tjenere i studentenes rekker.

NSUs landsting:

REVISJONISMEN VED MAKTA ER BORGER- SKAPET VED MAKTA

SV I LEDELSEN AV NSU ER BORGERSKAPET I LEDELSEN.

I tida 22-23 april avholdt Norsk studentunion (NSU) sitt årlige landsting. Av rundt 60 delegater hadde SV omtrent halvparten, DSM/DKSF hadde i underkant av 20 og Progressiv Front (PF) hadde 7. Med DSM som ryggstøtte i mange saker hadde SV ingen vanskeligheter med å få vedtatt sine linjer i studentpolitikken og i det internasjonale arbeidet. Landstinget må i hovedsak oppsummeres som en seier for sosialimperialismen, DNA og det norske borgerskapet. Vi skal vise hvordan dette arta seg i endel viktige saker

Studentmassen er reaksjonær, fagkritikken hovedoppgave for NSU, PF mener at dagens situasjon med stadig hardere angrep på studentenes økonomi og med flere års senka "realinntekt", er det NSUs plikt å sette forsvaret av

studentenes matrielle velferd i sentrum for arbeidet. SV hadde bare hånlir til overs for dette og mente at studentene i hovedsak er en reaksjonær gruppe uten felles interesser med arbeiderklassen. Derfor er økonomiske krav arbeiderklassen. Derfor er økonomisk kamp "tendensielt" reaksjonær og noe "sosialistiske studenter" helst ikke bør skitne til fingrene med. I NSU-lederens offisielle beretning het det t.o.m. at statsbudsjett-arbeidet, som NSU stort sett saboterte, var feil prioritering av kreftene. Fordi "dette statsbudsjettet i seg sjøl ikke ga grunnlag for noen som helst slags mobilerings" og "heller ikke ga noe godt grunnlag for utvikling av enhet med arbeiderklassen". Slik vurderer altså SV statsbudsjettet som hvert år er det mest konsentrerte og helhetlige uttrykk for kapitalens angrep både mot studenter og arbeidere. I den samme beretninga het det videre at student-

sosialt arbeid virker tilslørende og derfor ikke må prioriteres. SVs forakt for studentenes økonomiske problemer har neppe før kommet så tydelig fram. Alternativet fra SV var "sosialistisk fagkritikk" for "sosialistiske studenter". Dette ble gjentatte ganger hyll- et som NSUs hovedoppgave i tida framover. Mye kan sies om denne linja. SV påstår at de gjennom kritikk av universitetet, av fagene og av yrkesfunksjonene vil kunne kritisere fram nye sosialistiske studenter og kritisere seg til enhet med arbeiderklassen og kritisere vekk endel dårlige sider ved universitetene og utdanninga. Dette er i beste fall reformisme og illusjonspolitikk som ikke har gitt resultater der det har vært prøvd som f. eks. i Danmark. Ellers må det tilføyes at SF/SV har prata om fagkritikk siden 60-åra uten å ha evna å produsere noe som helst fornuftig arbeid på området. Det er i all hovedsak kommunistene og andre folk utafor som har

gått i spissen der det har vært drevet et kritisk faglig arbeid.

Når SV i NSU ønsker å erstatte økonomisk og annen interessekamp retta mot staten og monopolkapitalen med såkalt fagkritikk er det lett å se hva det innebærer og hvem det tjener. Det tjener borgerskapet som vil fortsette de økonomiske og faglige angrepene mot studentene og som sjølsagt vil bli henrykt over å bli møtt, ikke av streiker og masseaksjoner, men av "kritiske grupper" som sier at økonomisk kamp tilslører. SVs fagkritikk-linje er reaksjonær og må møtes med kamp av alle progressive studenter. "Kritiske grupper" gjør det de kan for å splitte studentmassen etter subjektive kriterier: etter hvorvidt en kaller seg sosialist eller ikke. Resultatet blir samarbeid med "sosialistene" i Bridgeklubben, "marxistene" i Eikefjord og Reulf Steen mot ubevisste progressive som i praksis bekjemper statens og monopolkapitalens forverringspolitikk. Konsekvensene av hele linja blir sjølsagt at SV motarbeider kampen for studentenes interesser, sprer ideologisk forvirring blant progressive studenter og preiker åpen allianse med den delen av borgerskapet som kaller seg "sosialister". I tråd med dette stemte de flere ganger mot eksplisitt kritikk av DNA-regjeringa.

SV PÅ LANDSTINGET: STØTTE TIL DNA OG ARBEIDERARISTOKRATIET

SV dekker den studentfientlige fagkritikk-linja si bak velklingende fraser om støtte til arbeiderklassen. Virkeligheten viser imidlertid noe annet. SV vedtok flere viktige saker med brodd mot arbeiderklassen. SV nekta å ta inn i arbeidsprogrammet

et eget avsnitt om "enhet studenter arbeidere". SV nekta å ha et eget hovedpunkt på dagsorden med samme overskrift. SV fikk dunke gjennom at 1. mai omtrent ikke skulle diskuteres, og etter bare tre innlegg stemte SV-blokken for støtte til de reaksjonære DNA-pampene i Samorg. Videre nekta SV i sak etter sak å komme med åpen kritikk av DNA-regjeringa. Når vi likevel fikk enhet på tre appeller fra arbeidere i kamp (som alle støtta Faglig 1. mai Front!) skyldtes det press fra PF og den sterke opinionen i studentmassene

SV/DSM KJEMPA HARDT FOR SINE EGNE REPRESENTANTERS ØKONOMISKE PRIVILEGIER.

Mens SV nekta å prioritere kampen for studentøkonomien til studenttillitsmenn, PF har ei klar linje om at tillitsvalgte ikke skal ha privilegier i forhold til andre aktive studenter. Slike privilegier trekker uunngåelig til seg strebere og karrierister og fremmer byråkrati. Spesielt viktig er det å hindre at tillitsmenn og organisasjonene blir økonomisk avhengig av staten. Den første saka var behandlinga av en storstilt plan fra statens side på å kjøpe seg innflytelse blant studentenes tillitsmenn. Planen som kommer i ei krisetid med rasjonaliseringer og innsparing overalt, foreslår ei årlig bevilgning på rundt 1.5 millioner kr til tillitsmenn og kvinner på universitetene og høyskolene. Mot PFs skarpe protester vedtok SV og DSM en tilfreds anbefaling av planen! Den andre saka var budsjettet til NSU. Her hadde PF et forslag på å frigjøre over 110000 kr fra byråkratiet. Dette skulle overføres dels til mer desentralisert arbeid i delegatgruppene på de enkelte lærestedene, dels

til et fond for støtte til arbeidere og andre grupper i kamp. Nok engang fikk vi et klart eksempel på dybden i SVs fraser om "arbeidersolidaritet". Sammen med DSM stemte de enhetlig for å bevilge 78000 kr til seg sjøl i form av AU-lønn framfor å støtte arbeidsfolk og andre i kamp!

SVs INTERNASJONALE PROGRAM OG ANTI-IMPERIALISME: ÅPEN STØTTE TIL SOSIALIMPERIALISMEN OG ETTERGIVENHET OVERFOR USA-IMPERIALISMEN

På landstinget fikk SV med sitt flertall hindra at PFs uttalelser om Svalbard og India ble satt på dagsorden. (Svalbard ble også hindra tatt opp i fjor, mens NSU aldri har diskutert India). Begge disse sakene viser tindrende klart Sovjets imperialistiske politikk og aggressive hensikter. SV mente at disse sakene ikke var viktige nok til å bli diskutert på landstinget. Derimot kjørte de fram saker som IEA og Portugal. IEA ble også diskutert i fjor. SV gjorde alt de kunne for å unngå å bli konfrontert med klare eksempler på Sovjets økonomiske utbytting og slavebinding av andre folk. I resolusjonen om Angola både gjentok de hele rekka av Sovjetproduserte løgner samt lanserte nye. Det het f.ks. at de kubanske soldatene brutale nedslaktning av deler av det angolenske folket (kalt "sann proletarisk internasjonalisme") har vakt begeistring og skapt entusiasme i hele den progressive verden". En svært mild kritikk av Sovjets aggressive press i Barentshavet satte ingen demper på applausen for Sovjet og Kuba da Angola-vedtaket var et faktum. I tråd med dette stemte SV imot et tilleggsforslag fra PF hvor det ble slått fast to ting: at frigjøringa av det sørlige Afrika må baseres på væpna kamp og at denne kampen må være de afrikanske folkenes eget verk. SVs nei til disse prinsippene kan bare forstås slik at de vil hylle nye sovjetiske militærinvasjoner i det sørlige Afrika.

I arbeidsprogrammets internasjonale del var det mye fraser om antiimperialisme, men ikke et ord med kritikk av sosialimperialismen og Warsawpakten. I arbeidsprogrammet står det heller ikke et ord om at USA-imperialismen er en hovedfiende av verdens folk eller at NSU skal reise og støtte kampen mot USA-imperialismen. I det første utkastet var heller ikke NATO nevnt. Dette er i tråd med hvordan SV/NSU har fungert den siste tida: Støtte til sosialimperialismen og sabotasje av kampen mot USA-imperialismen. På samme måte som SV i studentpolitikken fungerer som en lynavleder for kampen mot stat og kapital, fungerer de i den internasjonale politikken som direkte eller indirekte støtte for supermaktene. Som en logisk avslutning på arbeidsprogrammets internasjonale del bant de NSU til fortsatt kontakt med den sovjetdominerte studentorganisasjonen IUS og til det øvrige like råtne internasjonale studentbyråkratiet.

Den nyvalgte formannen i NSU, Lars Marius Valstad (SV). I følge pålitelige kilder valgte han å feire 1. mai-dagen med vårpuss på familiens båt.

«Jeg brøt med Clara-grupppa»

Clara-gruppa er navnet på ei opportunistisk kvinnegruppe i Bergen.

»Hva må gjøres» har snakka med ei jente som var med i denne gruppa i 1/2 år, men som nå har blitt med i Kvinnefronten og NKS.

-Hva var hovedårsaken til utmeldingen?

-Skal jeg forklare det, må jeg komme inn på Claragruppas politiske funksjon i kvinnekampen. Det er ei gruppe uten praksis, og i teorien prøver den å sveise marxismen og feminismen sammen til én teori. Den prioriterer stort sett bare "teoretisk arbeid", og det går nødvendigvis på bekostning av mange andre ting. Det finnes motsetninger på dette innen gruppa, men den rådende linja er en slik prioritering. Dette har gitt seg mange utslag. Ett er i forbindelse med den kampen som føres mot politiske oppsigelser av kvinner bl. a. i industrien. De to jentene som ble oppsagt fra Janus tekstilfabrikk fordi de delte ut løpesedler fra Kvinnefronten, har hittil bare fått støtte av Nyfeministene og Kvinnefronten, ikke av Clara-gruppa og Gruppe 65 (Norsk Kvinneforbund).

Clara-gruppa begrunner denne praksisen med at de må ha en teoretisk ramme for å skille rette krav fra gale, og de snakker om at marxismen må "utvides". Det er vanskelig å se hvor skillet går mellom en slik organisasjon og et politisk parti".

-Clara-gruppa er blitt oppfattet som en eksklusiv elitegruppe av velutdannede kvinner. Har den noen gjennomslagskraft blant andre grupper kvinner?

-Såvidt jeg vet består den bare av akademikere. Og det at de rekrutterer bare i universitetsmiljø, får en god del å si for måten de fungerer på politisk. Men så egentlig velskolerte er de heller ikke, bortsett fra de som står fram for gruppa utad. For øvrig har ikke teoretiske sysler noe for seg, dersom de ikke er knyttet til praksis. Tjener de f.eks. norske arbeiderkvinner? De snakker om å utvikle marxismen samtidig som de er motstandere av Lenin.

Før var de ikke engang interesserte i å rekruttere, og de drev et svært pretensiøst arbeid med en plattform de skulle stå på. Det de nå har, er

en sensil som sier at medlemmene er "sosialister". Og uten utdypning av hva de mener med det, det kunne jo føre til splittelse. Det som egentlig forener dem, er at de er mot Kvinnefronten.

-Hvordan vil du plassere denne gruppa i forhold til tradisjonell borgerlig feminisme?

-De mener kvinneundertrykkinga har sine røtter i arbeidsdelingen mellom mann og kvinne, og ikke i oppkomsten av den private eiendomsretten. Dessuten sier de ofte at kvinner har mye felles på tvers av klassegrensene. Et resultat av en slik analyse, blir å konsentrere kvinnebevegelsens hovedoppmerksomhet om familien og ikke om kvinnekampen som en del av klassekampen. Dessuten har de historisk gjennom teoretiseringen sin kommet fram til en god del fæle konklusjoner. For eksempel at parolen "Nei til rasering av kvinnearbeidsplassene" er reaksjonær. Dette har de på ingen måte tatt noe

sjølkritisk oppgjør med. De er veldig opptatte av å ikke stille "systemoverskridende paroler", dermed ender de opp med forsiktige reformkrav, som skal gi "mindre illusjoner". 8. mars-parolene i "felles-toget" mellom Clara, Nyfeministene og Gruppe 65 er et godt eksempel på det: "Hvor blir det av daghjems-plassene?" osv.

-Clara-gruppa kaller seg en "partiavhengig "sosialistisk" kvinneorganisasjon", hvor reelt er dette?

-Flesteparten av Claragruppas medlemmer er ikke nødvendigvis med i SV, men de er sympatisører. Den konferansen de arrangerte nylig viser dette. Ett av temaene der var "Kvinnebevegelsens forhold til partiet". Da var det et selvfølgelig utgangspunkt at dette partiet var SV. Det viser seg og i praksis hvilket parti som står nærmest: I fjor foran 8. mars gikk Clara sammen med Nyfeministene og Gruppe 65 inn for SV-eren Elisabeth Aasen og miljøvernminister Gro Harlem Brundt-

Fra Kvinnefrontens fest i Oslo 8. mars 1976

land som hovedtalere framfor Kvinnefrontens Halgjerd Skivenes, som har stått sentralt i kampen mot politiske oppsigelser her i Bergen.

-Du deltok på konferansen som Claragruppa arrangerte.

-Konferansen var ikke enhetlig, og de som deltok ble ikke enige om f. eks. å danne en felles "sosialistisk" kvinneorganisasjon. En kan av og til lure på om det er taktisk. Med flere mindre organisasjoner er det lettere å stemme ned Kvinnefronten i ulike samarbeidsorganer. De som representerte "Brød og Roser" på konferansen var interesserte i en løs organisasjon og ville ikke snevre inn organisasjonen, så den ender antakelig ikke opp som "sosialistisk". Et forslag fra Erika Løfwander og Laila Blom om å ikke ha separat kvinneorganisering i det hele tatt, fordi det ville "sementere en kjønnssegregasjon som er kapitalsatt" (?) ble ikke vedtatt. Det gjorde seg også gjeldende en viss frustrasjon over den manglende kontakten med arbeiderkvinnene. Kanskje var det derfor de hadde invitert LO's kvinnesekretær? At deres forsøk på kontakt retter seg

til toppen av arbeideraristokratiet er typisk.

-Claragruppa kaller seg sosialistisk. En forutsetning for å kunne smykke seg med slike ord, er vanligvis at en har tatt stilling til fiendene i dette samfunnet, og spesielt til imperialismen og monopolkapitalismen?

-De har ikke tatt stilling til noen av delene. Sosialisme er for dem "det gode samfunn", og bortsett fra det har de ingen idéer om hvordan de skal komme dit, eller hva "sosialismen" består i. De siler på den måten ut de farlige sidene ved marxismen, akkurat slik som SV, nemlig spørsmålet om revolusjon med våpenmakt og proletariats diktatur. Hvis de mener alvor med pratet om sosialisme som forutsetning for kvinnefrigjøring, burde de jo hatt en strategi, eller iallfall som første ledd i en slik, greid å peke ut fienden. Men det gjør de ikke.

Når det gjelder internasjonal solidaritet har de ikke gjort stort, såvidt jeg vet, bortsett fra å melde seg inn i Chilekomiteen før bruddet for å støtte DNA og SV.

-Hvis du skulle oppsummere, hva slags funksjon mener du at Claragruppa har i kvinnekampen?

-Den fungerer ikke progressivt. Måten den kjører ut overfor Kvinnefronten på, er direkte reaksjonær. For å fungere progressivt, måtte den gjort noe som fremmer klassekampen, og spesielt kvinnes klassekamp, men her har den aldri kommet lenger enn til det verbale, og den formulerer ofte feile krav. Det at den ikke kommer lenger enn til det verbale, henger blant annet sammen med at den definerer seg selv som et mellomskikt som har som viktigste funksjon å lage teori for andre kvinner, en slags teoretisk rettleiing til arbeiderkvinnene. Dette er ikke noe annet enn rein misjonærholdning. Jeg vil råde de som ønsker å styrke kvinnekampen i praksis til å bli med i Kvinnefrontens arbeid. Kvinnefronten er den organisasjonen som forener politisk diskusjon med kamp for arbeiderkvinnenes interesser, her kan enheten mellom kvinnelige studenter og arbeiderkvinner komme skikkelig til uttrykk!.

ØKONOMISTEN I STUDENTFORUM

For dem som ikke vet det kan vi fortelle at "Studentforum" er avisa til Norsk Studentunion, og at redaktøren heter Yngve Finslo. Denne samme Finslo hadde i avisas nr.3/-76 et høyst forvirret innlegg mot økonomismen. I god tid før deadline på neste nummer leverte formannen i NKS, Bernt Holtmark, inn et svar, som sjølsagt ikke kom inn i bladet. Fra redaktøren er det sagt at det skyldtes plassmangel, og at han "ikke hadde hatt tid til å skrive et svar". Dersom Finslo ikke vet det kan vi fortelle at det ikke er en plikt for en redaktør å forsyne alle leserbrev med "hale. Vi tror imidlertid det er evnen til å svare det skorter på, og at han går rundt og håper på at folk skal ha glemt hva han sjøl skrev før han trykker svaret. Derfor trykker "Hva må gjøres" leserbrevet som ikke er kommet inn.

Yngve Finslo har i Studentforum nr.3 1976 en artikkel med den utmerkete tittelen "Bekjemp økonomismen". I denne artikkelen dokumenterer han på en fornøylig måte at han ikke skjønner hva økonomisme er, og at han sjøl er økonomist. La oss bare se: I sin anelsesløshet skriver Finslo bl.a.:

"En kamp for materielle krav i arbeiderklassen er umiddelbart politisk på grunn av arbeiderklassens stilling i produksjonen (jmf. f.eks. den bevisstgjøring som har skjedd blant telefonsentralmontørene under og etter deres streik). En økonomisk kamp blant studentene kan ikke automatisk få et sosialistisk innhold på samme måte." (uthevingene er mine).

Dette er økonomisme. Økonomisme innebærer å påstå at arbeiderklassens kamp "automatisk" eller "umiddelbart" er politisk og "sosialistisk" av innhold, og på basis av dette å nedvurdere viktigheten av å utvikle den politiske kampen i arbeiderklassen for revolusjon og sosialisme. Økonomismen mener at all bevissthet, politikk, sosialisme osv. vokser "automatisk" og "umiddelbart" ut av kamp for materielle krav, og mener dermed at det er unødvendig å forene dagskampen med kampen for sosialismen, forene den spontane arbeiderbevegelsen med den vitenskapelige sosialismen. Lenins bok "Hva må gjøres" er for en stor del viet polemikk mot slike vulgær-synspunkter.

Men Finslo påstår ikke bare at kamp for materielle krav "umiddelbart" er politisk. Han påstår at det "automatisk" får et sosialistisk innhold. Med dette blir han enda mer

økonomist. For det er sant nok at kampen for materielle krav ofte utvikler seg til å bli politisk (om ikke "automatisk"). Men dermed er det ikke sagt at en revolusjonær og proletarisk politikk blir resultatet. Dersom ikke kampen ledes av proletarisk og sosialistisk ideologi, vil den med nødvendighet bli ledet av borgerlig, trade-unionistisk ideologi. For å stille den proletariske revolusjonære ideologien i ledelsen trengs det et parti som bygger på den vitenskapelige sosialismen, et kommunistisk, marxist-leninistisk parti. Økonomisten Finslo mener et slikt parti er unødvendig siden arbeiderklassens kamp "automatisk" får et sosialistisk innhold. Dermed blir han en åpen forsvarer av den borgerlige arbeiderpolitikkenes herredømme i arbeiderbevegelsen.

Når det gjelder studentene innrømmer Finslo den politiske kampen visse oppgaver, siden vår kamp ikke "automatisk" får "etsosialistisk innhold". Men når det kommer til stykket, er det sørgelig begrensete oppgaver han stiller for de progressive og revolusjonære studentene. Finslo mener ikke at studentkampen politiseres ved at den økonomiske kampen forenes med kampen for revolusjon, sosialisme og for arbeiderklassens ledende rolle overfor studentbevegelsen. Han mener at studentbevegelsen skal "politiseres" ved at vi alle setter oss ned og kritiserer fagene.

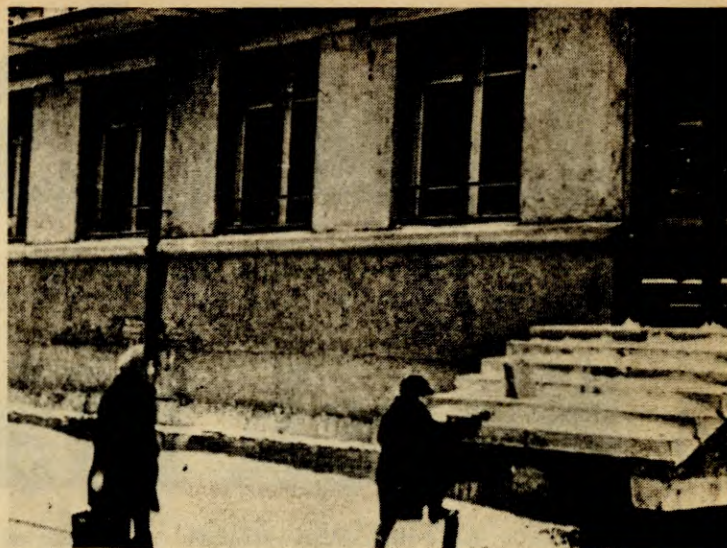
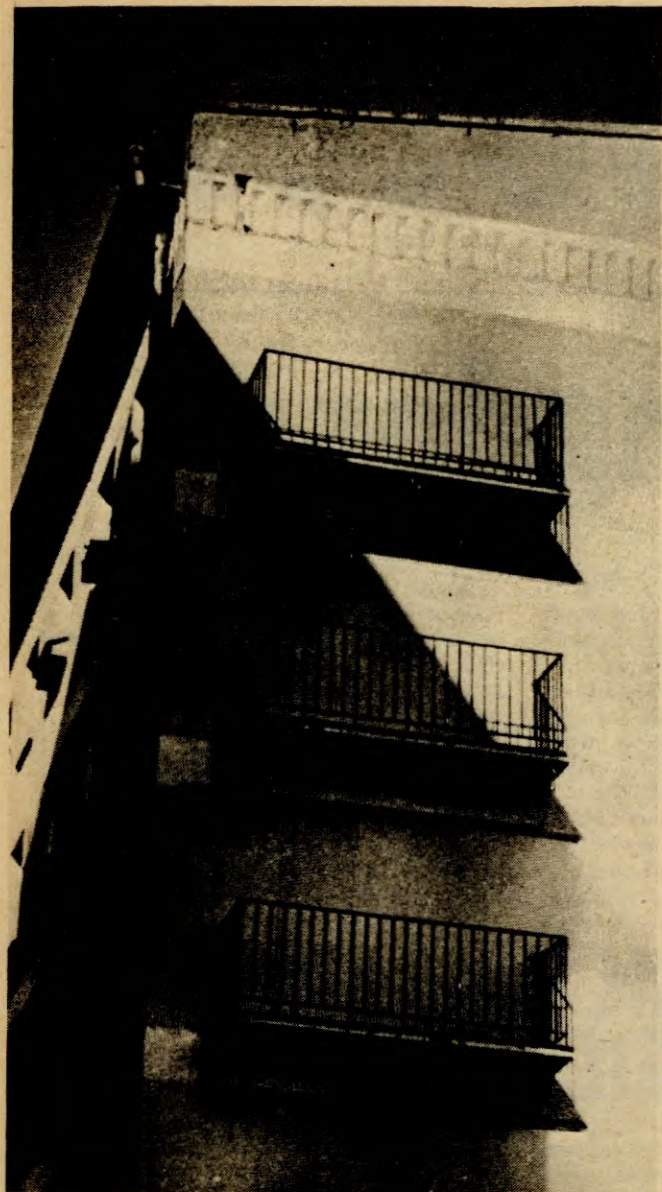
Vi kommunister er tilhengere av kritikk av borgerlig forskning og vitenskap forsåvidt som dette fremmer utviklinga av kunnskap og vitenskapelige resultater som er til nytte for arbeiderklassens kamp. Men det

er mulig å bedrive kritikk av fagene som er helt irrelevant for utviklinga av slike kunnskaper og resultater. Det går an å kritisere borgerlige fagbøker til vi blir gamle og grå uten at dette "politiserer" noen som helst kamp, uten at det utvikles noen sosialistisk bevissthet blant studentene og uten at det utvikles vitenskapelige resultater til nytte for arbeiderklassen.

Det avgjørende for at det skal utvikles vitenskapelige resultater til nytte for arbeiderklassen, er at revolusjonære intellektuelle studerer virkeligheten og historien ut fra marxismens metode og standpunkt, ikke at de kritiserer borgerlige teorier og bøker. Det avgjørende for politisering av studentkampen er at studentenes dagskamp forenes med kampen for revolusjon og sosialisme og at studentene stiller seg under arbeiderklassens ledelse i denne kampen.

Å framstille kritikken av fagene som løsningen på oppgaven å politisere studentbevegelsen, er i realiteten å bekjempe politisering. Å kritisere bøker og teorier er ikke i seg sjøl mer politisk enn å kreve penger. Derfor er Finslos "fagkritikklinje" for studentene like økonomistisk som linja hans for arbeiderne; begge dreier seg om ikke å reise den politiske kampen.

Når Finslo skriver "Bekjemp økonomismen" er det bare den gamle historien om tyven som roper "stopp tyven".

Over:

Dårlig samarbeid mellom veikontoret og byggefirmaet. Trappa på dette nye huset i Moskva ble dessverre hengende 1,2m. over bakken.

Planlegging i Sovjet

En del av sosialimperialismens forsvare, særlig i Kontrast-fløya i SV, hevdet at det ikke kan være kapitalisme i Sovjet fordi økonomien styres etter planer. Bildene du ser her ble opprinnelig refusert av det Sovjetiske bladet Literaturn Gazeta. Bildene sier endel om hvorvidt det er plan eller kapitalistisk anarki som preger produksjonen, og om hvem som tjener og hvem som taper på det.

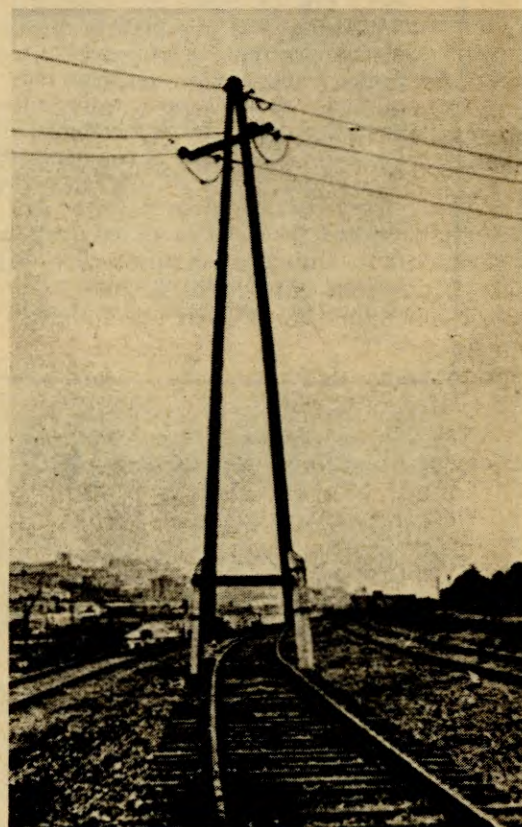
Under:

Å legge elektrisitet på et jernbaneområde er sikkert ikke så lett. Og togene kan jo bare gå rundt.

Over: Da huset sto ferdig viste det seg at å gi bonus pr. bygd balkong ikke var den heldigste løsningen.

Under:

Trapp og hoveddør på hver sin side er upraktisk.

Landsmøter

Norsk Målungdom

NYNORSK SOM BRUKSMÅL I HEILE NOREG!

Målungdommen tok eit stort steg frametter på landsmøtet sitt i Oslo 26. - 28. april då dei slo fast at deira hovudline var å arbeida for "full språkleg frigjering for heile det norske folket, i tale som i skrift", og vidare: (§4) "NMU vil arbeida for å få folk til å ta i bruk nynorsk skriftmål over heile landet og på alle område av samfunnslivet".

Det var stor semje om at prinsipp-programmet skal nyttast i det praktiske målarbeidet, der valet alltid står mellom nynorsk på den eine sida og bokmål på den andre. Difor trekk prinsipp-programmet ei skarp line mellom nynorsk, som byggjer på målføra, og bokmål, som er oppnorska dansk: NMU ser ikkje arbeidet med å få meir tilfang frå målføra som ein farande veg mot målet.

Kva fylgjer får dette arbeidsprogrammet? For det fyrste vart kamplina fastslegen: utan læremiddelaksjonane ville stortinget aldri kravt ein tempoplan i arbeidet for språkleg jamstilling i skulen, som dei gjorde i samband med debatten om statsbudsjettet for 1976. NMU krev at den språklege jamstillinga i den vidaregåande skulen må vera røyndom innan tre år. Berre i yrkesskulen vil det kosta minst 60 mill. å gje ut alle lærebøker på bokmål og nynorsk, og rydda yrkesskulen for lærebøker på framande mål.

NMU har arbeidsoppgåvene sine mellom ungdommen. Det er fyrst og fremst mellom ungdommen og i barneskulen nynorsken kan koma i staden for bokmål, i grunnskulen gjennom parallellklassar og skulemålrøystingar, i ungdomskulen og på høgare skuletrinn ved at ungdommen sjølv tek nynorsk skriftmål i bruk. Frå og med 7. klasse har elevane rett til å velja hovudmål sjølve, og ha lærebøker i alle fag på hovudmålet. Denne retten gjeld over alt i landet, sjøl om berre ein t.d. tre hundre vil ha nynorsk. Elevane har rett til å krevja opplæring frå skulen i å nytta hovudmålet

like drag ved målføra koma til uttrykk og gjera skriftmålet rikare. Men så lenge folk ser ned på målføra og tykkjer dei er stygg og lättlege, vil dei ikkje gå til strid for nynorsk skriftmål, som byggjer på målføra, heller. Difor skal heile NMU gå i brodden for ein landsfemnande dialektaksjon i februar 1977.

Sjølve organisasjonen NMU er vorten mykje sterkare siste året, og tilveksten er fyrst og fremst komen nordpå og på austlandet. I Tromsø har målungdommen arbeidd hardt i lag med vaksenmållaget for å få til nynorske

NYNORSK SOM BRUKSMÅL I HEILE NOREG!

sitt. Difor slår NMU fast at ungdomsskulen er den viktigaste delen av skuleverket i målarbeidet. I dag vert valfridomen nytta til å pressa nynorskelevar i mindretal på språkløyvde skular til å velja bokmål. Denne strømmen vil NMU gå i brodden for å snu.

Det grunnleggjande i arbeidet til NMU er målførereisinga. I dansketida eksisterte norsk mål berre gjennom talemålet til vanlege folk, og dei utvikla det og gjorde det rikt og mangefeldt. Utviklinga i norsk mål finst fyrst og fremst i målføra, og etter kvart som nynorsk skriftmål kjem i bruk, vil u-

parallellklassar i grunnskulen. Den fyrste tok til hausten 76, og fleire er på trappene.

Den viktigaste diskusjonen innafor NMU neste arbeidsår gjeld oppbygginga av organisasjonen. Kva slags vedtekter treng NMU som kamporganisasjon? Kva slags prinsipp skal fronten byggja på? Drøftingane kjem til å gå på alle plan i NMU og styrkja arbeidet for målreisinga'.

Landslaget for norske lærerstudenter

KAMPLINA VANN FRAM.

Gjennom fleire år har LNL utvikla seg som ein kamporganisasjon for lærerstudentane sine interesser. LNL har greid å mobilisera store delar av lærerstudentane til kamp mot staten og DNA-regjeringa sin utdanningspolitikk. Landsmøtet var eit steg vidare i same leia. Gjennom diskusjonane på dei økonomiske tilhøva, dei demokratiske rettane til studentane og rasjonaliseringsframstøytta på skulane, vart det lagt eit godt grunn-

lag for viktige kampar i tida som kjem.

Sjølvsagt om det var brei einskap på desse sakene, vart det lagt fram eit alternativt arbeidsprogram. Dette var tydeleg prega av NSU's og SV sin "fagkritiske" line. Framlegget var og parra med nye prinsipp for arbeidet i LNL: Sentralstyret skulle gjerast om til ein sambandssentral for lokallaga. Eit slikt arbeidsprogram ville leggja lærerskulane opne for nye kraftige åtak frå staten si side. Landsmøtet

avviste massivt denne lina, og berre 10 av 70 delegatar røysta for det alternative arbeidsprogrammet.

STØTTE TIL ANDRE GRUPPER.

Det var og viktige diskusjonar om einskap med andre grupper i kamp, og om støtte til den anti-imperialistiske kampen.

Landsmøtet vedtok støttefråsegner til m.a. Jøtul-arbeidarane, det suspenderte SEF-styret og til Hammerverkarbeidarane. Alle fråsegnene

vart vedtekne nær samrøystes.

Ei anna fråsegn krev forbod mot Norsk Front, og i same fråsegna tek ein avstand frå freistnadene på å sette kommunistar og nazistar i same bås. Denne fråsegna vart vedteken mot 3 røyster, mens 3 var avhaldne. Det vart og vedteken ein ny paragraf i lovene som seier av nazistar og fascistar ikkje kan vere med i LNL.

Fråsegna til støtte for det islandske folket sin kamp for utvida fiskerigrense seier m.a. "Til nå har USA støtta Englands overgrep på Island. Sovjet og USA har protestert mot utvidelse av fiskerigrensa og advarer mot småstatssjåvinisme". Fråsegna

KAMPLINA VANN FRAM!

tek og avstand frå Sovjet sine freistnader på å riva til seg ein urettmessig del av Barentshavet. 6 røysta ikkje (5 av dei var bundne lokalt), mens resten røysta for denne fråsegna.

Eit framlegg til resolusjon frå SV i Tromsø med støtte til MPLA vart forkasta med overveldande fleirtal. I staden vart det vedteke ei fråsegn som krev at alle framande troppar skal ut av Angola.

Det nye sentralstyret står samla på det vedtekne arbeidsprogrammet, og vart vald med overveldande fleirtal. Formannen og nestforkvinna vart t.d. vald mot 2 og 1 røyst.

NKS-ar på landsmøtet.

UTDANNINGA OG LEVEKÅRA HOVEDOPPGAVER.

I tida 27.2. -29.2. avholdt Fellestrådet for sosialskolestudenter (FR) landsmøte. Landsmøtet slo enstemmig fast at vi trenger en enhetlig og slagkraftig organisasjon som kan forsvare oss mot statens og DNA-regjeringas planer om å gjennomrasjonalisere og kontrollere utdanninga vår. Med stort flertall ble det bestemt at hovedoppgava for FR i kommende landsmøte-periode, skal være utdanningspolitikken og kampen for levevilkåra våre.

For oss vil fortsatt kamp mot DH-systemet bety å avvise innholdet i den nye Stortingsmeldinga som planlegger å slå sammen ulike typer utdanning innafor helse- og sosialsektoren i en felles "Høyskole". Sammen med andre utdanningssøkende vil vi sloss for økte lån og stipendsatser, og forsvare oss mot nye framstøt, blant annet gjennom statsbudsjettaksjoner.

Et forsøk på å gjøre undervisnings-spørsmål til ei hovedoppgave for organisasjonen, ble slått tilbake, bl.a.

Vi intervjuer formannen i LNL:

- LNL har prioritert arbeidet med studentenes levekår som et av de tre viktigste arbeidsområdene. Hvorfor har dere gjort det?

- De siste åra har det vært en klar forverring av økonomien til lærerstudentene. LNL har i hovedsak drevet med kamp mot statens rasjonaliseringsplaner. Vi har ikke samtidig greid å arbeide med levekåra. Den samme utviklinga som gjelder alle utdanningssøkende har også ramma lærerstudentene. Stipendandelen går ned, hybel- og kantinepriser går opp. I den siste forbruksundersøkelsen kommer det også fram at lærerstudentene har de største utgiftene til studiemateriell.

Med de lønnsforholdene som er i grunnskolen idag, og utsiktene til stor arbeidsløshet blant lærere innen få år, blir det viktig for oss å begrense gjelden.

De viktigste krava for oss blir derfor høyere stipend og lavere rente.

- Hva med de andre viktige oppgavene?

- Staten skal nå gjennomføre alle de planlagte rasjonaliseringstiltaka. Vi skal altså ikke lenger kjempe mot planene, men mot konkrete tiltak på de enkelte skolene. Slike saker vil være forsøk på å integrere lærerskolen i DH-systemet. Forholdet mellom lærere og studenter er i lærerskolen idag 1:11,7 og i DH-skolene ca. 1:17. Videre kommer forsøk på å presse stadig fler inn i fra før overbelastede skoler, blant annet ved stadig mer kveldsundervisning.

Den sterke motstanden mot innføringa av DH-systemet har voldt staten adskillig "hodebry". Derfor kommer

det nå et angrep på våre demokratiske rettigheter. Blant annet skal allmøtene reduseres til informasjonsmøter, og rektor får en stadig mer sentral plass. Han skal godkjenne allmøtene dersom de skal holdes i studietida.

- Dette må da stille ganske store krav til LNL.

- Ja, landsmøtet slo fast at dersom vi skal greie å gjennomføre noen av de oppgavene vi har stilt oss, må vi ha en aktiv medlemsmasse og en sterk ledelse. Vi legger derfor stor vekt på å få ut skikkelig informasjon og få diskusjoner blant lærerstudentene.

- Hva vil du ellers trekke fram fra landsmøtet?

- Sjøl om det var stor enighet på landsmøtet om de viktigste sakene, var det lagt fram et forslag til arbeidsprogram som prioriterte fagkritikken som en svært viktig oppgave. Landsmøtet avviste dette forslaget med overveldende flertall.

Ellers vil jeg trekke fram at LNL også arbeider med en del andre saker, slik som støtte til andre grupper i folket. Landsmøtet vedtok for eksempel å støtte Jøtul-arbeiderne og det ble samla inn ca. 2800 kr. til dem.

Vi vedtok også krav om forbud av Norsk Front, og forandra lovene våre, slik at medlemmer av fascistiske og nazistiske organisasjoner ikke kan være medlem i LNL. På alle disse sakene var det stor enhet.

Til slutt vil jeg nevne at i forbindelse med vår støtte til den 3. verdens kamp mot imperialismen, vedtok vi en resolusjon med krav om at alle fremmede tropper skal ut av Angola.

STØTT POLITIKKEN FRA LANDSMØTET

med begrunnelsen: "Det nytter lite med fine undervisningsplaner og eksamensformer for sosialskolene som forkastes til fordel for DH-systemets undervisnings- og eksamensformer i neste øyeblikk". Det kampen står om i dag er være eller ikke være for sosialskolene som sjølstendige fagskoler.

STØTTE TIL FOLK I KAMP.

Landsmøtet markerte at støtten til folk som er i kamp er brei innafor sosialskolestudentenes rekke: Det ble vedtatt enstemmige støtteresolusjoner til det suspenderte SEF-styret, til Hamnerverk-arbeiderne og de streikende på Jøtul. Nesten 1700 kr. ble innsamla til Jøtul-arbeiderne!

Fellestrådet for sosialskolene

POLITISK TEATER

Teatergruppa i Det norske Studentersamfund i Oslo har gjort store framskritt i arbeidet med å bruke kulturen som et våpen i klassekampen. Under valgkampen mot DKSF høsten '74 laget de revyen »Svin blir svin», og på det teach-in om Sovjet som DNS nettopp har avholdt, presenterte de et 50-minutters innslag med tale og musikk, »Fra Stalingrad til Angola». Et av medlemmene i gruppa har sendt oss et innlegg som gir en del nyttige tips til dem som ønsker å arbeide med politisk teater, og vi håper det kan stimulere til økt innsats på dette området.

UTGANGSPUNKTET.

DNA skjønner betydninga av det politiske teaterarbeidet. I disse dager har høyresosialdemokratiet tatt opp igjen tradisjonene fra TRAM-gjengene i 30-åra og "Rød Buss"-opplegget i 50-åra. Nå skal kulturelle korttidssekretærer dra land og strand rundt og drive valgagitasjon for DNA i sketsj- og viseform. Partiet og staten betaler, og alle er velkommen til kaffe, kos og klassesamarbeid.

Marxist-leninisters utgangspunkt for den politiske kulturen er å stille seg på arbeiderklassens side i klassekampen. Kulturoppgavene må stilles ut fra aktuelle kampsaker som har betydning for framveksten av den revolusjonære bevegelsen.

Teatergruppa i DNS har vært aktiv og rød i flere år nå. Hensikten med denne artikkelen er å trekke opp noen erfaringer som vi mener er av avgjørende betydning for arbeidet med progressivt og revolusjonært teater.

Vårt teater er et pedagogisk teater. Det betyr at det primære målet for vår virksomhet ikke er å inspirere til kunstoplevelse, men til forståelse av en riktig politikk. Teaterarbeiderne må ut fra dette være innstilt på hardt og tidkrevende arbeid, kollektiv innstilling, disiplin og vilje til å utøve og motta kritikk.

I korte trekk kan arbeidet med et teaterstykke, en sketsj o.l. deles inn i 7 faser.

1. STUDIEFASEN.

Vi skriver stykkene våre sjøl, inkludert musikken. Den første fasen består av studier på emnet og diskusjon. Denne delen av arbeidet kan ikke overvurderes, da alt avhenger av at gruppa har en riktig politisk linje for arbeidet og at de står sammen på denne linja. Formålet med studiene er en grundig forståelse for og en avgrensning av emnet. Denne delen av arbeidet tar like mye tid som resten av arbeidet til sammen. Erfaringene våre viser klart at alt det videre arbeidet avhenger av de kollektive diskusjonene i denne fasen.

2. KONKRETISERING AV MOTSIGELSENE.

Det politiske innholdet som skal fram skal sjølsagt presenteres i en kunstnerisk form som er best mulig. I dis-

kusjonene om formen er det spesielt viktig å tenke i motsigelser for å få dem framstilt på scenen.

Tusen ideer skal blomstre i denne fasen, og fantasien virkelig settes i sving i hele gruppa.

3. MANUSPRODUKSJON OG MANUS-MANUSKRITIKK.

Fra idestadiet skal politikken over i replikker og sangtekster. Dette arbeidet blir utført av en eller få innfor gruppa. Men når et forslag foreligger skal det diskuteres av alle. Gjennom diskusjoner der alle kommer med kritikk og kommentarer, gjøres manuskriptet bedre, og hele gruppa står sammen på det endelige produktet.

4. SCENEARRANGEMENT OG MUSIKK.

Vi har sjøl hatt uvurderlig hjelp av en profesjonell instruktør og fra teknikergruppa i Chateau Neuf. Hvordan scenen tar seg ut fra salen, avhenger av arrangementet. Derfor er det viktig å ta alvorlig på hvordan en skal stå eller sitte når en snakker eller synger, hvordan lyden og lyset skal fungere osv. Det tekniske er faktisk en viktig del av det kunstneriske arbeidet.

5. HOVEDKRITIKKFASE:

"Skinnet" av det som skal bli det ferdige stykket, vises fram til kritikk av personer utafor gruppa. Summen av denne kritikken blir så utgangspunkt for de siste endringene.

6. INNØVING.

Tekster pugges, melodier læres, roller innstuderes. Stemmetrening og mikrofonteknikk er av stor betydning.

7. FØRSTE FRAMVISNING.

Denne høster gjerne ytterligere kritikk, som kan være utgangspunkt for ytterligere endringer før seinere framvisninger. Viktigst blir det å merke seg hvordan stykket fungerte politisk. Å oppsummere arbeidet er viktig og nødvendig, for å sammenfatte erfaringene som er gjort.

Utenom dette trengs et skikkelig organisatorisk "grep" om rekvisitter og utstyr, suffli, kontakt med organisasjoner og institusjoner som vil ha stykket til framføring og skikkelig spredning av opplysning og "reklame". Vi hevder ikke at en grundig gjennomgåelse av disse fasene er nødvendig for ethvert kulturprodukt som lages av progressive. Det ville være å la perfektionismen ta overhånd. Men det er viktig å huske på at større oppsetninger som skal fungere i klassekampen krever tid og arbeid. Som Stalin sier: "Når den politiske linja er fastlagt, avhenger alt av det organisatoriske".

TA KONTAKT MED GRUPPA!

Teatergruppa i DNS er interessert i å komme i kontakt med folk. Det kan være folk som er interessert i vise stykket "Fra Stalingrad til Angola", folk som har lyst til å bli med i gruppa, eller andre som driver med politisk teaterarbeid og som vil utveksle erfaringer.

Gruppa kan treffes på telefon 695421 i Oslo, og ellers kan brev sendes til:

Teatergruppa i DNS, Chateau Neuf, Slømdalsvn. 7, Oslo 3.

Bilde fra revyen "Svin blir Svin" høsten 74.

DU MENNESKE

(fra revyen "Svin blir svin")

Når du møter meg om morran,
ikke spør meg hvor jeg skal,
eller hvorfor og for hvem
det er jeg går her.
Klokka er snaut seks
og jeg er trøtt og se'kke land.
Og Vesla sov så dårlig siste natta.

Vi trekkes mot fabrikken
lik en sverm av gråe møll
mot ei løkt som aldri,
aldri lukker øya.
I larmen i fra lyset
må vi kjempe for et liv.
Og Vesla roper Mapa når hun slår seg.

Ved stemplingsuret treffes vi
hver morra han og jeg.
Og han skal hjem til pappajobb
og oppvask.
Og kaffen svelger'n unna
mellom røyk og trøstig klapp.
Og det eneste han vil
det er å sove.

Et sammenbrudd en skiftarbeider får
en gang iblant.
Det er ventet og bedriftslegen har piller.
Så holder du til ferien,
da betaler du det sjøl.
Dine smerter er beregnet i budsjettet.

(snakkes)

Vi gikk til streik. Skiftarbeiderne hos oss
gikk til streik. Streiken har vokst.
Motsetningene blir klare. En streik lærer deg noe.
Du trenger ikke bevis for at du lider
og holder på å bukke under
for å ha rett til å streike.

Du trenger ikke flere dokumenter
eller vitnesbyrd på at kapitalismen finnes.
Du skal si:
Jeg og kameratene har skapt det
de kaller velstand,
og så eier vi ikke engang blokka vi bor i.
Og så kan jeg ikke engang ta meg fri imorgen.
Du skal si:
I tillegg til dette trenger jeg ikke å sulte
for å ha rett til å streike.
Du skal si:
Tida begynner å bli knapp.
Livet mitt er verdt mer enn ingenting.

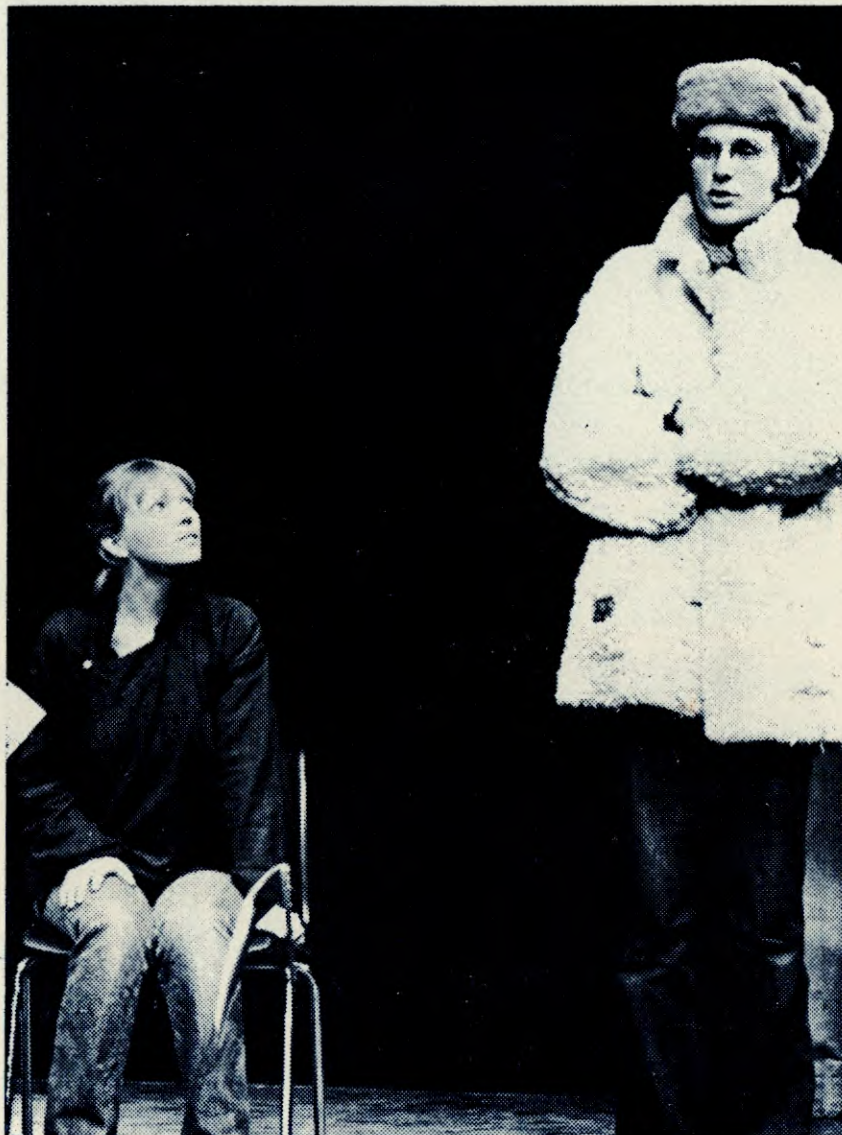
Når du møter meg om morran
skal du spørre hvor jeg skal.
Spørre hvorfor og for hvem det er
jeg går her.
Klokka er snart seks og du er trøtt
og se'kke land.
Likevel så skal du prøve å bli våken.

SLAPP AV LITT, IVANOVITSJ. (Fra "Fra Stalingrad til Angola")

Du har strevet og slitt for hver rubel.
Du har ledet arbeiderråd.
Du har talt til kritikk og jubel.
Det var ansvarsfull, krevende dåd.
Du var med og la opp produksjonen.
Smidde våpen for Hitlers fall.
Kriget djervt i den røde bataljonen
i kulde og blod og metall.
Nå skal du slippe ditt ansvar,
knepp opp jakka, ta av dine sko.
Du har utøvet proletariats diktatur,
du er trett og du trenger til ro.

Du må slapp a' litt, Ivanovitsj, slapp av!
Det er slutt på den tid du stilte krav.
Revolusjonen har gitt resultat-
hver en medborger er kamerat.
Dynamo spiller på stadion.
De snakker om været i radioen.
Gå på kino, få luftet litt hat.
Kanskje sønn din blir dyktig soldat.
En direktør står og smiler
ved samlebåndet ditt
"Våre løfter skal nok sikkert bli innfridd
litt etter litt".
Ta en vodka og bli litt privat.
Du må slapp' a' litt, Ivanovitsj,
som medlem av folkets stat.

Du har oppført deg ukameratslig!
Du har aktivt bekjempet din stat!
Du har framført kritikk på bedriften!
Du har klaget på dyrere mat!
Du har sveket de hellige plikter!
Du har misbrukt din arbeidsrett!
Og reist spørsmål ved ledelsens holdning!
Er du syk? Har du mistet ditt vett!
Du må skjønne ditt eget beste.
Vi har navnet ditt på et papir
der det står: "Han er gal.
Han er farlig og slu.
Han må tie eller reise til Sibir".

Sovjet og Tsjekkoslovakia på "fredskonferanse" i Helsingfors.

AVISA TIL NORGES KOMMUNISTISKE STUDENTFORBUND
ADRESSE: Hva må gjøres, Boks 2072 Grønnerløkka, Oslo 5
Ansvarleg: Bernt Holtmark - postgiro: 2 23 26 43.

Bli med på sommerleir!

HOVEDTEMAENE:

Hvordan skal vi møte en 3.verdenskrig?
Kommunistene og interessekampen.
AKP (ml)s programdiskusjon.

LEIRENE:

Tromøya ved Arendal, 8.-15.august.
Herdla ved Bergen, 1.-8.august
Trøndelag, 8.-15.august
Tromsø, 8.-15.august

MELD DEG PÅ TIL NKS LOKALT.